

POLGÁR JULIANNA

HELIKO(LÓ)N(IA)-2

Budapest, 2015.

POLGÁR JULIANNA

HELIKO(LÓ)N(IA)-2

(A 366 HÁLAÉNEK és a 366 NAP-SUGALLAT

nagy-versciklus válogatása;

készült a szerző - azaz

a POLGÁR-STRÓFÁK - hatalmas variációs

rendszeré alapján)

(Szerkesztette: a szerző)

Támogatta: az NKA

Budapest, 2015.

Mottó:

*„Mégis - a haza -- Ez az örökévelő
csoda -- E KÁRPÁT-Ölnyi fogadás”*

(Polgár Julianna:

ELSŐ NAP-SUGALLAT

(Hon-visszafoglalás))

SZÁMŰZETÉS-MÍTOSZ
(HÁLAÉNEKEK)

NEGYVENHETEDIK HÁLAÉNEK
(Újjászületés)

*Gyönyörű Gyöngyszavúmnak
(és Dévai Nagy Kamillának ÚJJÁSZÜLETÉSÜNKhöz,
a Fészek Művészkлубból, febr. 17-i születésnapjára)*

*Élni -- „Röpülni” -- Kicsit meghalni
Megállj-t mond a Sors mégse maradni
Teremteni tovább s **adni adni***

***adni** -- **Derűsen HAZÁT** dalolni
vasvillás napokra -- **HÁZAT** fonni
fészek-álló hangokból s vacogni*

*NINCS Idő **fohászt** és **fényt** faragni
árva arcokra és mirtuszt maratni
hites homlokokra -- NINCS Idő **HATNI***

*Fenyvest fest az ég zúgást zengeni
zongorahúrt és gitárt pengetni
TÉTtel - **embernek** maradni és lenni -*

***ELNÉMÍTVÁ csodát** cselekedni*

1996. február 16., Budapest

EGYSZÁZHARMADIK HÁLAÉNEK
(Enyhüléshódoló)

Gyönyörű Gyöngyszavúmnak

Didereg tétova Tavaszom

*a hideg harmatos hordszéke
 megremeg esőfelhő-uszályok
 szürke-szennyű ólomsúlya*

*alatt -- Vád ez és törékeny-terhű
 lázadás ha meghalni tér az ész*

*Lelohadt láng és férgesült
 fény ez ha az enyhülés hódoló*

*de visszavert vágyait égeti
 Füst és fohász a gyász -- És
 a humusszal ékes földimádók*

jaját haragját hiába űzöm

1996. április 12., Budapest

EGYSZÁZHARMINCHARMA DIK HÁLAÉNEK
(Remete-rejtekhely)

Gyönyörű Gyöngyszavúmnak
(és a 220 éves Dani uraságnak a nikla szülőház-múzeumból)

Mélylila magnólia-virágba
öltözöm - szíromló ritka **gyászba** -

Mert a kiáltás -- A **kétszázhusz** éve
ört álló fenyőóriás -- Mert a kert
és a **hallgatás** -- Mert Ígéret Hava
és a csönd **nincstelen** szava

Mert a Májust megellő bogárhad

Mert a Remete -- És **ragyogtató** remeke
- a homéroszi fájdalom - ahogy
(akár a lomb) **kivirul** küldetése
és éled sokasul -- Mert üdve **Lényeg**

Csókkal csendítem szobor-szádra
„Judit da Bergegni itt járt ma”

1996. május 12., Nikla

EGYSZÁZNEGYVENKETTEDIK HÁLAÉNEK
(Őskezdet-mítosz)

Gyönyörű Gyöngyszavúmnak

*Mindig a „koronás kezdet” -- Hol
nem sivár **érdekerdő**ben bolyong
az **érdemtelen** vágy - az **érintés** -*

*a „visszautasítástól félő - mégis
bátor” **fokozatosság** és a büszkén
is kitárulkozó **folyamatosság***

*Mert csak így **tiszta** és **TISZTELŐ**
a **küldetéses** közeledés - odaadás -*

*Csak így mérhető föl a **békellő** erő
és minden **szeretetcsÍRÁS** szerelem
ígérete - a **hódítás** és a **hódolás***

*párbeszédének **gyönyörű** hatalma
és az egymásra lelt lebegő sejtek
titkolhatatlan test-honfoglalása -*

1996. május 21., Buapest

EGYSZÁZNEGYVENHETEDIK HÁLAÉNEK
(Ölelésglória)

Gyönyörű Gyöngyszavúmnak

*Nap-e a **nászvigyázó** Nap vagy
gömbölyűn guruló tűztömb
- mindenek melege -*

*Hold-e a bujdosó Hold vagy
éjszakák világló-apályló
kráteres **közönye***

*Föld-e a **fényre** éhes Föld vagy
KÁOSZ-kéreggel küllöző
Paradicsom-pompa*

*FÉNY-e Feléd-ívelő testem vagy
gyönyörre gyulladó Testeden
ölelésglória*

Öröklét-e Léted vagy halálom

1996. május 26., Budapest

EGYSZÁZHETVENNYOLCADIK HÁLAÉNEK
 (Gyantavér-gyöngyöző)

Gyönyörű Gyöngyszavúmnak

*Most az őzikeriasztó mégis
 mámorosító Múlt és a jeges
 jövőtlen Jelen suhan velem*

*Bokrokra fákra írja gyöngge
 gyantavérként gyöngyöző imám
 - a vergődve is **ítélő csöndet** -*

*Mert a megbocsátás **mályvaBÁ(rd)JA***

*Mert a **lemondás** lenge lonca*

*Mert a **visszaadás verbénvirága***

*Így zeng a Lét -- Így szentül Igének
 az adakozó Alázat -- És így éled
 az ékes **ragyogás** ringó magánynak*

1996. június 26., Fűvészkert

EGYSZÁZHETVENKILENCEDIK HÁLAÉNEK
(Színszerelem-szivárvány)

Gyönyörű Gyöngyszavúmnak

*A szivárvány szíromíve a város fölött
mintha egyetemes ölelés lenne mintha
Mindenséget és Világot egy(ség)esítő
glória-fél -- Így tárul az Engesztelés
Kapuja is hogy a Megbocsátás-Ara
beléphessen a Nyarat fátylazó fénybe*

↗BÁTOR BIZALMÚ ↘

↑↑SZIVÁRVÁNY ADAKOZÓ ↓↓
↑↑SZÖKTESD ARCOMAT ↓↓

*Csak a csitíthatatlan Csönd rengetege
tágas -- Csak a Csönd seregeltetheti
színek szerelmét szentülő szárnyas
számadásra -- Minden megmárosító
emelkedés az elhaló bárdolatlan bukás
melegágya ha szeretet nélküli vágy*

1996. június 27., Budapest

EGYSZÁZNYOLCVANHETEDIK HÁLAÉNEK
(*Beavatás-burok*)

Gyönyörű Gyöngyszavúmnak
(és Csontváry Kosztká Tivadar emlékének születésnapján)

*Tátog a dömsödi táj mintha
levegőért kapkodó fulladozók*

*És „a hatalmas égbolt” évelő
páraparazsa vörösen verődik
tűzdelejes védtelenségemre*

*A mítosz **magma-magja** mindig
a legelrejtettebb és legsúlyosabb
sejtelem mert **beavatás-burok***

*mert e **mag** köré szövődött
magasztos mese és patakzó
példabeszéd és igehirdető intelem*

*Tátog a táj -- A forróság **eleven**
legendának áll akár Csontváry
összes vászna a **megttagadó** Hazában*

1996. július 5., Dömsöd

EGYSZÁZKILENCVENNEGYEDIK HÁLAÉNEK
(Száműzetés-sziget)

Gyönyörű Gyöngyszavúmnak

*Próbáltam áporodott álmokon
átégni hogy **halk** lehessen **izzásom***

*A Reménytelen recsegő nádasát
a Remény **Ős-erős** bambuszerdejévé
akartam növeszteni -- Mégis -- Az
a pár szablyahű pokolpatinás metszet
égi homlokomon nem **párhuzamos**
megpecsételtség csak a gunyoros
gond(ola(t)) görbülete -- És hiába
szellem és emésztődés -- „Jósolt jelenem
és jeltelen jövőm” ím az „**egypólusú**
irgalmatlanság” követe - **barokk** bűn -
mit az **orgonás óvás** emel emlékerődde*

*A száanalom **Száműzetés-szigete** ilyen
nehezen nő és kiérdemelhetetlen*

1996. július 12., Budapest

KETTŐSZÁZNEGYEDIK HÁLAÉNEK
(Bújdosóeskü)

Gyönyörű Gyöngyszavúmnak

*Völgy vezet hegy takar -- Lombokat
lop reám -- Elsimít dombokat
Tereli tűzvészes gondomat*

*Bizalom-barlangja rejteget
Bánatom szégyenem eltemet*

*Milyen szép Egyedül milyen szent
a Magány -- Csak Hazám hinthetem
hitemmel tele ha intene*

*Megmérételem ez -- Letésem
honleány-**eskümet** kezébe*

*Fogadom -- Hű leszek minden
medencekínjához s kincsemet
- szabja-szült szavaim - kizengem*

1996. július 22., Budapest

KETTŐSZÁZHATODIK HÁLAÉNEK
(Papírravatal)

Gyönyörű Gyöngyszavúmnak

*Lökődj ki szó -- bukj elő csontfehér
papírravatalra -- Zuhanjon alá
fekete **fényű** vonalak gubanca*

Lökődj ki szó -- Lökődj ki bukj elő

*Ha **csönd**csatakból ha csattogásból
lökődj ki bukj elő **hazugság**harsogó*

*hűvös hályogágyból elhaló kéjes
zihálásból gyilokkal zengetett
sűrű **sikoltás**ból -- Lökődj ki szó*

*Szüld meg a túrt Teret a rőt
Időt a **betölthetetlen** szenvedőt*

Szakadj szét -- Szülj csecsemőmesét

1996. július 24., Budapest

KETTŐSZÁZTIZEDIK HÁLAÉNEK
(Föloldás-várás)

Gyönyörű Gyöngyszavúmnak

*Most **hogy** elhagytam álmaim
helyét - a „szent-**buja**” Duna-
bújtatót a **ragyogás** tékozló
terét a humusszal adakozót -*

*szürke és porugrató utakra
sodor a **hiány** hóhérsége*

*És várom az **áhitott** föloldást*

*Mert nem hihetem az **örökös**
árulást - az elvakult **végzetet** -*

*Mégis -- Mintha hiába taposnám
„a **tűrés** a **tiltás**” vadcsapásait
csak a **gazdátlan gaz** és gyom
gyülevész magjai sokasodnak*

1996. július 28., Budapest

KETTŐSZÁZTIZENKETTEDIK HÁLAÉNEK
(Sejtelem-tűfok)

Gyönyörű Gyönyszavúmnak

*Szétparázslík a **Fény** bennem is
 ahogy az Égen a **VÉGtelen** özönlés*

*És a **sejtelem** tűfokán egyszerre
 suhan át a Kezdet és a Förloldás
 És a **ragyogás** szájkosarát hiába
 kötözné Kedvesed éjre-sötétre*

*A **szólitottak** SZELÍD tudása ez*

*Mert megnyitás ez - kitárulkozás -
 ahogy a **halódó hit** hasadéka is
romlatlan reménykedő rés(z) - ha
 a **csönd** csodája csillagsereglés*

*Szétvarázslík a **Vágy** bennem is
 ahogy a testen a **véges** simogatás*

1996. július 30., Budapest

KETTŐSZÁZHARMINCKETTIK HÁLAÉNEK
(Humuszhódító)

*Gyönyörű Gyöngyszavúmnak
(Csernák Árpádnak, Mihályi Győzőnek
és Sebestyén Mártának születésnapra)*

*Csodaszarvas-üzető kedvem
kicsaptam legelni Kezedben
- humuszhódító honleány -*

***Leigázó** vagy „honfoglaló”
e Hazát **hitelesítő** nyELV
honteremtő és honmegtartó
e Hazát hozsannásító nyELV*

*Hét Hegyem a Hét Vezér hantja
Szerelmem lobbantom én **lantra**
- Szent-Margit cselekvő ereje -*

*Tatárelőd és törökutód
e megtipratott magyar nemzet
Átjáróház vagy véglegesség
e fölébredő magyar nemzet*

1996. augusztus 19., Margitsziget

KETTŐSZÁZKILENCVENNEGYEDIK HÁLAÉNEK
(*Honvágy-horogív*)

Gyönyörű Gyöngyszavúmnak
(és Veszeli Lajos festőművésznek születésnapra)

Kincset kiáltok akár az
ki honára lelt -- De nekem
honvágy-horogív a számban
Partra vetett idegenként
verten gondolok Hazámra

Kihalászott ez a Század
Magyarország asztalára
Hol a „jogtalanság járma”
a juss se Idő se szálka
nem maradhat igazságra

Európa-rügyes Ágam
fajtám foglalat-csodája
zengeni röptetőt fáj ma
*- **Bárdjaid búja hiába***
kúszik Világfolyandárnak -

1996. október 20., Budapest

KETTŐSZÁZKILENCVENNYOLCADIK HÁLAÉNEK
 („Lantos-Kobzos-Históriás”)

Gyönyörű Gyöngyszavúmnak
 (és Kobzos Kiss Tamásnak) zongorából l-/zendülő lantra; **elkobzott**,
 honfoglaló históriákra - **visszafordítható**, „preparált” szövegemlékként)

*Mert „a Napot szeretjük csak
 hogy lehessünk akik vagyunk”
 az **eltékozolt** Hazában*

*Mert a búzát elvetjük majd
 hogy ehessünk amíg halunk
 az **eltékozolt** Hazában*

*Mert testeket teme(t)tünk csak
 hogy feledjük **szórt** szégyenünk
 az **eltékozolt** Hazában*

*Mert forrást is fakasztunk majd
 hogy ihassunk -- Szomjúhozunk
eltékozolt lantos-kobzos-
 -históriás nemzetünkért
 „hogy lehessünk akik vagyunk”*

1996. október 24., Budapest

HÁROMSZÁZKETTEDIK HÁLAÉNEK
(Gyönyörgyöntató)

*Gyönyörű Gyöngyszavúmnak
(és felvidéki Dobos Lászlónak október 30-i születésnapjára)*

*Óh gyönyörgyöntató csillagok
szálljatok alá az éteri
magasból -- Adjatok **fényt** de még
többet és töményebb izzást mit*

*a benső tűz heve megadott
már -- Szálljatok alá -- Védeni
„vétkemet” - a vádak kényszerét -
ha Mester-látható hiányim*

*tengere dobál a nappalok
és éjek nagy árnyán -- Táltosi
újjászületésben égek én*

*minden cselekvésem **Fény-erény**
Suhanok **megtartó Páromig**
óh gyönyörgyöntató csillagok*

1996. október 28., Budapest

HÁROMSZÁZHATODIK HÁLAÉNEK
(Szégyen-emlékhely)

Gyönyörű Gyöngyszavúmnak

*Megint „a könnyek jégvermében”
 A Szégyen Emlékhelyén égek*

*És lombja terem a száanalomnak
 mint kipusztított **árva** honnak*

*És mint a népét kereső Isten
kőtábla-tant farag a Minden*

*És a Semmi sántikál salaknak
csőcselék-csoszorgó alakban*

*És az **áru**lók majd újra lőnek
 szabadság-**szenes** ünneplőket*

*Megint a könnyek századában
 hol a **sírásó** emel vádat*

1996. november 1., Budapest

HÁROMSZÁZNYOLCADIK HÁLAÉNEK
(Kárpátok-ékkő)

*Gyönyörű Gyöngyszavúmnak
(és Döbbenetes Kornélságosságnak születésnapra)*

*Felhőkergető fényben
vadas vízhajtó szélben
kukoricakócot kérnek
kósza föLduzzadó évek*

*Béklyók vörösréz-árnya
átvált acélba sárba
szikra-ív szerelmet várnak
száműzött bujdosó vágyak*

*Hazám Igazság-gázló
igaztalant nem felejtő
szégyenbélyeget széttörő*

*Hazám Kárpátok-ékkő
betörhetetlen nyargaló
Európa-vedlő vadló*

1996. november 3., Fűvészkert

HÁROMSZÁZTIZENÖTÖDIK HÁLAÉNEK
(Mindenhatás-mítosz)

Gyönyörű Gyöngyszavúmnak
(és Czethoffer Csaba költőnek november 9-i születésnapjára)

*Most a szél-szeszély **mesél** -- És lenge
levelek **lehulló legendáit** söpri lábam
elé hogy az **Ősz lapozza** végig életem*

*Mert a gyógyítás **adakozó** gyönyöre*

*Mert az **adakozás odaadó** ereje*

*Mert az **odaadás** tárulkozó öröme*

*Ez voltam és vagyok -- Ima és leborulás
Ige és Ítélet -- **Nemtelen mindenhatás**
És jövőm járma is alázat és lángolás*

*Mert **szenkönyvnek** szüremlik minden
szavam és az emberek egykoron fölütik
hogy megerősüljenek meggyógyuljanak*

1996. november 10., Fűvészkert

HÁROMSZÁZTIZENHATODIK HÁLAÉNEK
(*Hit-visszaszöktető*)

*Gyönyörű Gyöngyszavúmnak
(és Katona József emlékének születésnapján)*

*Patkó pata patkó -- Szívem szakad
hatszor -- Földre löktek hányszor -- Holló
hava gyászolt -- **Föltámadok százszor***

*Mocsár szele széle -- Lovam horkan
hétszer -- Lovam nyerítése -- Csúdig
csatacsöndben -- Hitet visszaszöktet*

*Szerelem szerelem -- Fehér fűvön
sejlő „gyönyörű keservem” -- Sírok
Kilenc-Könnyűs Kedvesem ha eljő*

*Ásó kapa ásó -- Napra-forgó
nászom -- **Hárfa**-testem megzengeti
Szép Kezével az én Föld-i Másom*

*Álom alom álom -- Föléledek
Fölvélek -- Palló patak palló*

1996. november 11., „Budafoki TARA”

HÁROMSZÁZTIZENHETEDIK HÁLAÉNEK
(Versbilincs-keserv)

Gyönyörű Gyöngyszavúmnak

*Ma álomalomban áradt
 körém a **szó** a szívörömként
 dobogó-zakatoló - vágyat
 szövő-szavatoló - **önkény***

*Pegazus-szárnyak szent fogatán
látnoki betűk és sorok
 sűrögtek suhantak alá*

*mint hópihék ha a Tél konok
 fogadalmát eltűri a táj
 s a fákon alkonyvér csorog*

*Ma álomalomban írtam
 a verset - e szavakkal **kivert**
 és **kikevert béklyót** - sírhant-
 erejű - bilincses keservet*

1996. november 12., Budapest

HÁROMSZÁZHUSZONEGYEDIK HÁLAÉNEK
(Szóerőd-emelés)

Gyönyörű Gyöngyszavúmnak

Ma Elmúlás-szivárvány a város

*És az Ősz „utolsó végvári
vitézei” most a szürkeségben is
szépre derengő nyurga nyíreim*

És ti lány lomblabirintusú fűzeim

*Ti zengitek **tiltott** reményeim ha
az Enyészet rezes rozsdalángja
zöldzarándoklatú levélárványokat éget*

*Ti susogtok Duna-őríző **világzenét***

*A kitartás „koronás kegyelme”
ti vagytok mint akik **szavakból emelnek**
erődöt az embertelenség ellen*

1996. november 16., Szentendre

HÁROMSZÁZHARMINCADIK HÁLAÉNEK
(Csodavárás)

Gyönyörű Gyöngyszavúmnak
(és Jeli Ferenc rendezőnek, „anyai apámnak” november 27-re!)

*Bennem a csoda jár szüntelen
mint toportyános havas-ékes
fagyra **fénylő** késes küzdelem*

*Bennem a csoda tesz tanúságot
mikor templomok hűs kövezetén
térdre hullva **látom** az Új Álmot*

*Bennem a csoda jár vigasznak
míg sámánhitem keresgélem
borostyán**mézben** múltviaszban*

*Bennem a csoda lel **vállalásra**
végső baráttra és barátságra
ha áhítja sorsomat - **csodámat** -*

*Bennem a **csodavárás** a **csoda***

1996. november 25., Budapest

HÁROMSZÁZNEGYVENKILENCEDIK HÁLAÉNEK
(Égzokogás-tériszony)

*Gyönyörű Gyöngyszavúmnak
 (valamint Sapszon Ferencnek születésnapján)*

Hinném az esőt szálazó Időt

*Hinném -- **Föloldja** Hét Hegyemről
 a KÖD-karolást -- Hogy a nappal
 ne legyen este hogy a délután
 ne az éjszakát szeresse és hogy
 a tisztulás **tocsogó** tériszonyát
 e szüntelen **égzokogás** sziszegje*

*És mint a meggyűrűzött város
 örök men(N)yasszonyom
 várom -- Lenge lelkem fölkomorló
 várrom hol - mint a Hold -
 átsuhan **átüt** átdereng átok
 és villámeres magasztalás*

*Hinném -- Most a **vágy** a vízvarázs*

1996. december 14., Nap-hegy

HÁROMSZÁZÖTVENEGYEDIK HÁLAÉNEK
(Hálaív-halmok)

Gyönyörű Gyöngyszavúmnak
(valamint Kodály Zoltán és Kós Károly emlékének születésnapján,
és Farkas Ferencnek december 15-i születésnapjára)

Elégni - öntüzem melegét

*- mártíri forróságerejét -
átadni -- **Másokért elégni***

*Lázadni - sorsomat vertarany
venyigés Sorsoddal sújtani
Szerelmed szaváért **lázadni***

*Szeretni - **hálaív**-halmokat
hitálló hegyekké hordani*

létlombos Lelkedig szeretni

*Dalolni - zselléres zsoltárral
térdre roskadással vemhező
humuszú Hazámért dalolni*

1996. december 16., Budapest

HÁROMSZÁZÖTVENKETTEDIK HÁLAÉNEK
(Szellemszennyezés)

Gyönyörű Gyöngyszavúmnak
(és Czuczor Gergely emlékének születésnapján)

Vagyok „Teremtéstitok”
ingyen se osztozom
Sűrűsödik az ok
ha a Halálra nyitok

Gyermek a gyászban (mint
hajléktalan a szeméttel
tömött kukákban) esdve
kotorászgat -- A szellemi
szenny alattomosabb az
eldobált éLeTdaraboknál
a megtagadhatatlan múltnál

Vagyok Mindenség-Egész
- **mindennapi kenyér** -
nem elhajított héj
madár-várta **maradék**

1996. december 17., Budapest

HÁROMSZÁZÖTVENHETEDIK HÁLAÉNEK

(Százszorszép-szőnyeg)

Gyönyörű Gyöngyszavúmnak

*Fürtösödik a „fürge **Fény**” amíg
a sűrűllő-vonuló fellegárnyak
barikabodrosodásán átdereng
átparázslík -- Majd megül megtelepszik*

*bokrok és fák ágbogán és önfeledten
villan mintha kamasz cicák mancsai
ha Őszről maradt levelet pofoznak*

*De egyetlen **pásztor**a-őrizője - a Nap -
hirtelen páravész mögé sejtelmesedik*

Így borul el homlokom is -- Mégis

***Szeretem** szolgálni a **Szépet**
míg a fehér-ezüstbe szíromló
százszorszép-szőnyegen végre
megfogán a föloldó „**Értelem-Éden**”*

1996. december 22., Budapest

HÁROMSZÁZÖTVENKILENCEDIK HÁLAÉNEK
(Fagyöngy-fészekalj)

Gyönyörű Gyöngyszavúmnak

Most fagyöngy-fészekaljba röppen

a Ragyogás - a Tündöklés turulmadara -

*De jeges jászol ez hol a „nászvigyázó
 Nap” keresi „gyönyörű gyermekét”
 kirekesztett mégis „kiválasztott kisedét”*

*Fázós fióka most a Mindenség is
 míg kiáltoz - „szeretni és szeretve lenni” -*

*És a megszállott Múlt-Anya mintha
 hiába hordaná „fölfénylő életét”
 - az örökévelő napsugár-gallyakat –*

Most fagyöngy-fészekalj a HAZA

és „hiába várt” fogolyfélelmű FOHÁSZ

1996. december 24., Budapest

HÁROMSZÁZHATVANKETTEDIK HÁLAÉNEK
(Világ-megnyílás)

Gyönyörű Gyöngyszavúmnak
életbe-**FONÓ** zeneivatarához a FONÓ-ból

Mert beteljesedik a **Vágy** mely
- miként a bűn és a jóság s miként
a részvét a közöny - elenyész
és elsodorhatatlan **sejtelemmé**
szüremlik ha az áldott föloldás
fénykörébe ér -- Az Ige zenéje ez

Az Aranykor üzenete - ékes **jel** -
mi átlüktet az Érdek érfalán
a tudősorvadásos Látszat lebenyén

És a megnyílt világ úgy zuhog
az **elalélt** testen át mint tavaszi
áradás folyóvölgybe tapadt
falvak nádfedeles kontysora
közt mint tűzbe-tántorult erdők
szenesedő lombozatán a **láng**

1996. december 27., Budapest, FONÓ

BETŰBÚJTATÓ-BALLADA
(KÉPVERSEK)

T E N Y É R

(Részlet a 366 NAP-SUGALLAT című nagy-versciklusból:
HARMINCNYOLCADIK NAP-SUGALLAT
 (Szabadságkenyér)

(M. F-nek, polihisztori Pegazus-pártolómnak Los A-ba
 (és Charles DICKENS emlékének születésnapján)

KÖD üszke
 - illanó fehérben
 foganó szürkeség -- A város
 is visszahúzódik **nyomorbörtönébe**

Mert csak a koldusok tudnak adakozni

*A Világ **tenyerén** táboroznak ők is
 szabadságkenyérrel fölmagzó
 hitükkel -- És **könnyük**
 az „otthon”*

2000. február 7., Budapest

H O M O K Ó R A

*(Részlet a 366 NAP-SUGALLAT című nagy-versciklusból:
EGYSZÁZÖTVENKILENCEDIK NAP-SUGALLAT
(Homokóra-tánc)*

*M. F-nek, polihisztori Pegazus-pártolómnak Los A-ba
(és Nagy Imre emlékének születésnapján)*

*Parasztelődöm -- Te földimádó
ősöm -- Téged ki nyársalt föl
Nap-oltáron ((N)AGYon)
VÉRaranynak*

Nyakas a nyak

*Nemzet gyásza
- homokóra **tánca** -
Bajuszpödrő idők árnya
gyilkosaid buja bitófája*

2000. június 7., Nap-hegy

ÉGIG-ÉRŐ-FA

*(Részlet a 366 NAP-SUGALLAT című nagy-versciklusból:
 NEGYVENKETTEDIK NAP-SUGALLAT
 (Égig-Érő-Fa))*

*M. F-nek, polihisztori Pegazus-pártolómnak Los A-ba
 (a magyarkanizsai Szabó Szilviának főséges fotójára; gróf Batthyány Lajos emlékének,
 valamint Cs. Varga Istvánnak születésnapján)*

*Égig-Érő-Fára
 hagyom már sorsomat*

*Templommá teremtem
 tündöklő önmagam
 - keserves kegyelmet -*

*Emel(t)em nemzetem
 Égig Érő Fára*

Világ csodájának

2000. február 11., EME-Klub, Budapest

HAZA-OSZLOP

*(Részlet a 366 NAP-SUGALLAT című nagy-versciklusból:
NEGYVENHARMADIK NAP-SUGALLAT
(Ladányi-honvágy))*

*M. F-nek, polihisztori Pegazus-pártolómnak Los A-ba
(és Ladányi Mihály emlékének születésnapján)*

*Világvíz - a tenger - zeng
ámuló képzeletemben
és az **odaadó** fövény ahogy*

*a Hold kifli-íve hajlong
és a pára-darazsas dzsungel*

*ha **liánszerelembe** veszve
körbeölel mindent ezerszer
Mégis -- Mindenütt **Ladányi-honvágy***

- Tied vagyok „Eperlevél-Magyarország” -

2000. február 12., Budapest

LELTÁR-LÉT(RA)

*(Részlet a 366 NAP-SUGALLAT című nagy-versciklusból:
ÖTVENKETTEDIK NAP-SUGALLAT
(Alázat-vár))*

*M. F-nek, polihisztori Pegazus-pártolómnak Los A-ba
(és Szépfalusi Istvánnak születésnapra)*

Vagyok -- Anyanyelvem a Lét

*Születtem rétnek
lovakkal tágas
szép szelídségnek
Születtem fának
Ég-kiáltásnak
Születtem sasnak
alázat-várnak
- Isten-magasnak -*

„Immár (LEL)kész a leltár”

2000. február 21., Budapest

S Z Ö G E S D R Ó T

(Részlet a 366 NAP-SUGALLAT című nagy-versciklusból:
HETVENEGYEDIK NAP-SUGALLAT
 (Száműzetés-szögesdrót))

M. F-nek, polihisztori Pegazus-pártolómnak Los A-ba
 (valamint Szondi Lipót és Thomas GORDON emlékének születésnapján)

~ ~ ~ ~ ~

Hópehely-zarándoklat a Táj

~ ~ ~ ~ ~

*Kikelet Hava reszket didereg
 mintha a Tél hideg ösztöne*

faggyá tarolná nem Tavasszá

~ ~ ~ ~ ~

Lélek és test lángolásért tüntet

~ ~ ~ ~ ~ ❄ ~ ~ ~ ~ ~

*Vajon a **megjelölt** életűek
 miért az **igaztalan** szenvedést
 hívják elő -- Miért zárja őket a Lét
 a száműzetés szögesdrótja mögé*

~ ~ ~ ~ ~

2000. március 11., Nap-hegy

KÓRHÁZ-KALITKA

(Részlet a 366 NAP-SUGALLAT című nagy-versciklusból:
 NYOLCVANNYOLCADIK NAP-SUGALLAT
 (Kőpadló-alom))

M. F-nek, polihisztori Pegazus-pártolómnak Los A-ba
 (valamint Makszim GORKIJ, Molnár C. Pál emlékének;
 és Leblanc Győzőnek születésnapján)

(dlo)H		H(OLD)
	<i>Anyám kórház-kalitkába</i>	
(YGE)H	<i>zárva</i>	H(egy)
	<i>gyerekkorán mereng mint az</i>	
(zá)H	<i>árva</i>	H(ÁZ)
⌘⌘	✻	⌘⌘
(YNIÁ)H	<i>Nyomorra</i>	H(iány)
	<i>nevelt -- Kőpadló-alomra</i>	
(alá)H	<i>omlott a</i>	H(ÁLA)
⌘		⌘
(TI)H	<i>fejem de</i>	H(it)
	<i>tartást adott nekem -- Tudom</i>	
(gésű)H	<i>helyemet</i>	H(ŰSÉG)

2000. március 28., Nap-hegy

MINDENSÉG-NŐ

*(Részlet a 366 NAP-SUGALLAT című nagy-versciklusból:
EGYSZÁZÖTÖDIK NAP-SUGALLAT
(Mindenség-NŐ))*

*M. F-nek, polihisztori Pegazus-pártolómnak Los A-ba
(valamint Tóth Árpád emlékének; Esterházy Péternek
és Forrai Eszternek születésnapján)*

Minden (a) NŐ - asszonyi és eseNdŐ

*Megszámlálhatatlanul NŐ
mert fogan teljesedik és **teremt***

Adakozik és követel mert NŐ

*Boszorkányosan birtokol mert
egyszeri mert tündököltető NŐ*

A Mindenség (is) NŐ - tágul és árad -

2000. április 14., Nap-hegy

ÁHITAT-SZENTHELY

(Részlet a 366 NAP-SUGALLAT című nagy-versciklusból:
EGYSZÁZTIZENHARMADIK NAP-SUGALLAT
 (Lombkorona-katedrális))

M. F-nek, polihisztori Pegazus-pártolómnak Los A-ba
 (A Föld és (a Húsvét-i) Fény Napjára;
 valamint Immanuel KANT emlékének születésnapján)

Nyarat **nyársal** a tüzes Tavasz
 gyúlnak a gesztenyefa-gyertyák
 - zöldbe szökell a **meglepett** világ -

őőőőFöld-Anyám ünneplem énőőőő
 őőőőőforogjon **időtlen** tengelyénőőőőő

őőőőmert gömbölyű **áhitat**-szenthelyemőőőő
 őőőőő- lombkorona-katedrálisom - nekemőőőőő

őőőőőőőőőőA fohászló **Fény** is térdretántorulőőőőőőőőőő
 őőőőőőőőőőőmíg **tündöklés**-tiarát áldoz sátorulőőőőőőőőőő

2000. április 22., Nap-hegy

EURÓPA-TENYÉR

(Részlet a 366 NAP-SUGALLAT című nagy-versciklusból:
EGYSZÁZTIZENNYOLCADIK NAP-SUGALLAT
 (Európa-tenyér))

*M. F-nek, polihisztori Pegazus-pártolómnak Los A-ba
 (valamint Óze Lajos emlékének,
 és Theo(doros) ANGELOPULOSZnak születésnapján)*

***Antik a bűn mégis - ott fönt - láttatik
 minden jogtalanság és árulás***

Mintha JÓ(s)ként tenne JÓt az Isten

*✎✎Európa tömött tenyere - Hazám - ✎✎
 ✎✎✎✎Sorsvonal-Dunáját elterelték ✎✎✎✎
 ✎✎✎✎Életvonal-Tiszáját - szőke-szép ✎✎✎✎
 ✎✎✎✎szerelmét - méreggel maratták ✎✎✎✎*

De e kiválasztott kéz a megmaradás

2000. április 27., Nap-hegy

ÉLETFILOZÓFIA

(Részlet a 366 NAP-SUGALLAT című nagy-versciklusból:
EGYSZÁZHARMINCKETTIK NAP-SUGALLAT
(Életfilozófia))

M. F-nek, polihisztori Pegazus-pártolómnak Los A-ba
(és Restár Sándornak moRgástanulmányaihoz születésnapján)

(TO)TÁLba teszem karoMAT
MATat már rajta egy boGÁR
GÁRdatiszt feni fegyveRÉT
RÉTEn kap lencse(-MA-)végRE

REményem lehet a végső ÚT
ÚTra hullt **halál** vagy éLET
LETétre vár az első (ki)kezDET

DE Titka a türelmes MindenségNEK
NEKigyürkőzni és **győzNI**(CSAK)

2000. május 11., Nap-hegy

JÖVŐOSZLOPOK

(Részlet a 366 NAP-SUGALLAT című nagy-versciklusból:
EGYSZÁZNEGYVENNEGYEDIK NAP-SUGALLAT
 (Jövőoszlopok))

M. F-nek, polihisztori Pegazus-pártolómnak Los A-ba
 (valamint Palotai Boris, Rippl-Rónai József, Szekfű Gyula emlékének;
 Györgyei Klárának és Gáborjáni Péternek születésnapján)

□□□□□□□□□□□□□□

□□□□□□□□□□□□□□

□□□ *Az én gyönyörű éteri vemhem* □□□
 □□ - **életnagy** építményem - a gyermek □□

□□□□ *Szöszke és barna bozontos* □□□□
 □□□□ *fejecskek fénye fon körbe* □□□□

□□□□ *és a borostyánaranylás melegen* □□□□
 □□□□ *bomlik felém ha értelemre* □□□□
 □□□□ *és szeretetre gyúl a két szempár* □□□□

□□□□□ *És bújnak ölelnek a testemből* □□□□□
 □□□□□ *teremtett testek - a jövő oszlopai -* □□□□□

2000. május 23., „Budafoki TARA”

NÉLKÜLÖZÉS-NAPLÓ

(Részlet a 366 NAP-SUGALLAT című nagy-versciklusból:
EGYSZÁZHATVANHATODIK NAP-SUGALLAT
 (Nélkülözés-NAPló))

M. F-nek, polihisztori Pegazus-pártolómnak Los A-ba
 (és a 75 éves Darvas Ivánnak születésnapján)

er ererererererererererererer er
ererer Mert a színpad szüntelen szikra ererer

erer Üszök -- Napra nap -- Hátrahanyatló erer
hit -- „TűzUGr(AT)ÁS” -- Nélkülözés-NAPló

er er Mégis -- A döntés deszkadúcai -- És er er
erer a bizakodás -- A belobbanó-fölizzó erer
erer Mert pillanat - tenyérbe tört parázs - erer

er er Csak az örültek szent életakarata er er
er erős -- Csak a száanalom -- Csak a kegy er
ererererererererererererererer

2000. június 14., „Budafoki TARA”

BETŰBÚJTATÓ-BALLADA

(Részlet a 366 NAP-SUGALLAT című nagy-versciklusból:
EGYSZÁZHETVENHARMADIK NAP-SUGALLAT
 (Betűballada))

M. F-nek, polihisztori Pegazus-pártolómnak Los A-ba
 (és a 65 éves Françoise SAGAN, a 95 éves Jean-Paul SARTRE
 és Stróbl Alajos emlékének születésnapján)

☯️👉🌀 ☯️👉🌀 ☯️👉🌀 ☯️👉🌀 ☯️👉🌀
 ☯️👉🌀 ☯️👉🌀 ☯️👉🌀 ☯️👉🌀 ☯️👉🌀
 ☯️👉🌀 *Betűbújtató ballada* vagyok ☯️👉🌀
 ☯️👉🌀 *Életem betűkövekből ragyog* ☯️👉🌀

☯️👉🌀 *Maradok szúrt sziklamagánynak* ☯️👉🌀

☯️👉🌀 *Kit befalaztak önmagába* ☯️👉🌀
 ☯️👉🌀 *Koporsót se kér a halálban* ☯️👉🌀
 ☯️👉🌀 *Öltözhet aszály-Kékszakállnak* ☯️👉🌀
 ☯️👉🌀 *Kőmíjes Kelemenné-álruhával* ☯️👉🌀

☯️👉🌀 *A Tettye-patak ilyen hazátlan* ☯️👉🌀
 ☯️👉🌀☯️👉🌀☯️👉🌀☯️👉🌀☯️👉🌀☯️👉🌀☯️👉🌀☯️👉🌀☯️👉🌀☯️👉🌀
 ☯️👉🌀☯️👉🌀☯️👉🌀☯️👉🌀☯️👉🌀☯️👉🌀☯️👉🌀☯️👉🌀

2000. június 21., Pécs

FÉNYCSÓVA (I.)

*(Részlet a 366 NAP-SUGALLAT című nagy-versciklusból:
EGYSZÁZHETVENKILENCEDIK NAP-SUGALLAT
(Fénycsóva-faggatás))*

*M. F-nek, polihisztori Pegazus-pártolómnak Los A-ba
(valamint Beck Ö. Fülöp emlékének;
és Molnár Tamásnak 06. 26-i születésnapjára)*

A bűnt

*vagy a bűnöst
ítéli féltő-faggató
FÉNYre az Üdvözítő*

*míg Nap-narancs fénycsóva
lengi át a Föld feszes tomporát
míg eljön az Eljövendő míg
a megvilágosodás torát nem
üli meg az elkorcsosult emberiség*

2000. június 27., Nap-hegy

L É P E G E T Ő

(Részlet a 366 NAP-SUGALLAT című nagy-versciklusból:
EGYSZÁZNYOLCVANEGYEDIK NAP-SUGALLAT
 (Kisherceg(nő)-lépegető))

M. F-nek, polihisztori Pegazus-pártolómnak Los A-ba
 (valamint Antoine de SAINT-EXUPÉRY emlékének;
 Csaplár Vilmosnak, Deim Pálnak és Nagyidai Istvánnak születésnapján)

Érted égttem

- Fényre lépve -

én az égre

Rajtad hagytam

alakomat

- lábnyomomat -

Veled bókon

csókon éltem

míg leértem

2000. június 29., Hűvösvölgy

KETTŐSKERESZT

*(Részlet a 366 NAP-SUGALLAT című nagy-versciklusból:
EGYSZÁZNYOLCVANHETEDIK NAP-SUGALLAT
(Csontváry-kettőskereszt))*

*M. F-nek, polihisztori Pegazus-pártolómnak Los A-ba
(és Csontváry Kosztká Tivadar emlékének születésnapján;
Kunkovác László Ősépítmények című fotókiállításáról)*

*(Cédrusfa kegyeltje
Bocsáss meg népednek)*

*Rőt latrok kerengtek körötte
mint bolygók -- Taormina gyöngye
- NAP-ÚT - volt -- Maga ment fölötte*

*pokoli példának
- Pilátus-prédának -*

*Mályvavér vászonra veretett
Ecsetje Szent Keze szegecse*

2000. július 5., Budapest

IZZÁSKERESZT

*(Részlet a 366 NAP-SUGALLAT című nagy-versciklusból:
EGYSZÁZNYOLCVANKILENCEDIK NAP-SUGALLAT
(Izzáskereszt))*

*M. F-nek, polihisztori Pegazus-pártolómnak Los A-ba
(Georg CUKOR, Vittorio DE SICA és a 140 éves Gustav MAHLER emlékének;
valamint bátyámnak, Polgár Istvánnak születésnapján)*

Ott hol

*a lomb zokog
mert ég az Ég
és ég a Nyár
ott izzik
a kereszt
izzik a Hit
Éled a Fény
ZenÉL a Lét*

Ott JÓ

2000. július 7., Nap-hegy

POHÁRPEHELY

*(Részlet a 366 NAP-SUGALLAT című nagy-versciklusból:
KETTŐSZÁZÖTÖDIK NAP-SUGALLAT
(PohárPehely))*

*M. F-nek, polihisztóri Pegazus-pártolómnak Los A-ba
(valamint Albert Zsuzsának és Polgár Idának születésnapján)*

*Koccint a Kegy -- Kelyhesedik
a küzdelem - a **szószilánk** -*

*Összezseng az öröm is
az **áttetsző** árvaság után*

PohárPehely

- nem törhet el -

*Az **álmodás** **áldomása**
minden legenda és mítosz*

2000. július 23., Budapest

PIRAMIS

(Részlet a 366 NAP-SUGALLAT című nagy-versciklusból:
KETTŐSZÁZTIZENHARMADIK NAP-SUGALLAT
 (Példabeszéd-PIRAMIS))

*M. F-nek, polihisztori Pegazus-pártolómnak Los A-ba
 (valamint Sigmond Istvánnak születésnapján)*

Én

*á t a d o m
 - és átveszem -
 a Regék rejtekét*

*hol a **Fény-Fáraó ragyog**
 hová a **Fényőriző** jár jövendő
jelekkel hol Igének iramlik ível
 a **Fény** hol élő patakká partosul az
 örök példabeszéd veretes forrásvidéke*

2000. július 31., Kelenföld

R E P Ü L Ő G É P

(Részlet a 366 NAP-SUGALLAT című nagy-versciklusból:
KETTŐSZÁZTIZENNEGYEDIK NAP-SUGALLAT
 (Repülés-legenda))

*M. F-nek, polihisztori Pegazus-pártolómnak Los A-ba
 (és Farkas Bertalannak augusztus 2-i születésnapjára)*

Mottó: „Mindenki azzal repül, amivel tud.
 Az én szárnyam a betű volt.”
 (Németh László)

*Repülni
 repülni...*

*Fenyők tobozfohásán -- És
 hegyek áhítatzöld falomb-taróján
 Sivatagok vadvizek végtelenjén*

*Mert nem a felhők
 az emberöl(T)ők*

*Szavak szárnyalása az én Időm
 És az Űrbe elbitangolt betűket pásztorolom*

2000. augusztus 1., Nap-hegy

FENYŐFÁJDALOM

*(Részlet a 366 NAP-SUGALLAT című nagy-versciklusból:
KETTŐSZÁZHUSZONEGYEDIK NAP-SUGALLAT
(Öröklét-látó))*

*M. F-nek, polihisztori Pegazus-pásztoromnak Los A-ba
(valamint a 210 éves Kölcsey Ferenc emlékének
és Kötő Józsefnek születésnapján)*

Öröklét

*suhan a **csonka** de
kitartó küzdésen át*

*ahogy a **tüleveleken** át
mert **tudás** a fájdalom
és titok a Teremtés türelme*

*Néha a
vak szem
a **látó***

2000. augusztus 8., Nap-hegy

MÁRIA-KORONÁRIA

(Részlet a 366 NAP-SUGALLAT című nagy-versciklusból:
KETTŐSZÁZHUSZONNYOLCADIK NAP-SUGALLAT
 (MÁRIA-KORONÁRIA))

*M. F-nek, polihisztori Pegazus-pártolómnak Los A-ba
 (valamint Nagy-Boldogasszonyunknak születésnapjára)*

 MÁ MÁ MÁ MÁ
 RIA RIA RIA RIA
 KORONA KORONA KORONA KORONA

*Reméli mindenik jó anya reméli
 hogy **áldott** méhének magzata Jézuska
 lehessen hogy **Világ-megmentő** lehessen*

*hogy **öle** öleljen – Karjának CÉDRUSa
tisztává – nemessé – avassa utódját*

2000. augusztus 15., Tokaj

S Z Ő N Y E G

*(Részlet a 366 NAP-SUGALLAT című nagy-versciklusból:
KETTŐSZÁZHARMINCNEGYEDIK NAP-SUGALLAT
(Versvarázs-sír))*

*M. F-nek, polihisztori Pegazus-pásztoromnak Los A-ba
(valamint Papp Laurának és Vukán Györgynek születésnapjára)*

*E Mária-magányú szőnyegen
halkul elillan
végtelen-csomózott életem*

*Tutaj lehetne
(Duna)hullámon iramló FÉNYzene
- kegyelem-kelengye -*

*Menekít mélységbe magasba
s mintha SZÓszövet
sodorna versvarázs-síromig*

2000. augusztus 21., Dömsöd

HELIKO(LÓ)N(IA)

HÁROMSZÁZHUSZONEGYEDIK HÁLAÉNEK
(Szóerőd-emelés)

Gyönyörű Gyöngyszavúmnak
(és Áprily Lajos emlékének november 14-i születésnapjára)

Ma Elmúlás-szivárvány a város

*És az Ősz „utolsó végvári
vitézei” most a szürkességben is
szépre derengő nyurga nyíreim*

És ti lágy lomblabirintusú fűzeim

*Ti zengitek **tiltott** reményeim ha
az Enyészet rezes rozsdalángja
zöldzarándoklatú levélárványokat éget*

*Ti susogtok Duna-őríző **világzenét***

*A kitartás „koronás kegyelme”
ti vagytok mint akik **szavakból emelnek**
erődöt az embertelenség ellen*

1996. november 16., Szentendre

HÁROMSZÁZHATVANÖTÖDIK HÁLAÉNEK
(ÉRINTÉS-maradvány)

Gyönyörű Gyöngyszavúmnak
(*valamint Gróf Bánffy Miklós emlékének születésnapján*)

Voltunk mi márvány és szivárvány
csillagágy-ragyogás -- Kiáltás
Szerelem-szigeten -- És árván

hagyottak -- Léleklék-fagyottan
lüktető sejtjeink vacognak

Voltunk mi gyönyörgyűlt égi láng
„sóvárgásaranylás” nászi láz
Zubog most gyűlölet és a vád

Aranykor-Arcodról gyermeki
magamig - védtelenségemig -

Vagyunk már HAVAZÓ lemondás
Csók-kori sziklába-maródás
- FOHÁSZló ÉRINTÉS-maradvány -

1996. december 30., Budapest

KETTŐSZÁZTIZENKETTEDIK HÁLAÉNEK
(*Sejtelem-tűfok*)

*Gyönyörű Gyönyszavúmnak
(és Bartalis János emlékének július 29-i születésnapjára)*

*Szétparázslík a **Fény** bennem is
ahogy az Égen a **VÉGtelen** özönlés*

*És a **sejtelem** tűfokán egyszerre
suhan át a Kezdet és a Förloldás
És a **ragyogás** szájkosarát hiába
kötözné Kedvesed éjre-sötétre*

*A **szólitottak** SZELÍD tudása ez*

*Mert megnyitás ez - kitárulkozás -
ahogy a **halódó hit** hasadéka is
romlatlan reménykedő rés(z) - ha
a **csönd** csodája csillagsereglés*

*Szétvarázslík a **Vágy** bennem is
ahogy a testen a **véges** simogatás*

1996. július 30., Budapest

HARMINCHETEDIK HÁLAÉNEK
(Évszakváltó)

Gyönyörű Gyöngyszavúmnak
(és Berde Mária emlékének február 5-i születésnapjára)

Kezemhez könnyezlek
*téli **türelemnek***
tavasztolakvásnak
nyári nyomulásnak
*ősz **küzdelemnek***

Testemre teremtlek
téli virágzásnak
tavaszhemességnek
*nyári **vajúdásnak***
őszterelgetésnek

Hazámhoz Hold-azlak
téli világlásra
tavaszyogásra
nyári lángolásra
ősz-honfoglalásra

1996. február 6., Nap-hegy

**EGYSZÁZHARMINCNYOLCADIK
NAP-SUGALLAT
(ZsOLTÁR-TEReMtŐ)**

*M. F-nek, polihisztori Pegazus-pártolómnak Los A-ba
(és Dsida Jenő emlékének születésnapján)*

*Mintha kivéreztetett rózsza
olyan a pára-mart alkonyat*

*A Nap Dózsa-trónja Pest
parazsas pokla -- Foglya lesz
a ZsOLTÁR-TEReMtŐ Haza*

*Európa és a világ figyel
e népen túli népre és fényre*

És e szót – magyar – a Föld forogja ki

2000. május 17., Budapest

**EGYSZÁZTIZENÖTÖDIK
NAP-SUGALLAT**
(Főnix-föltámadás)

*M. F-nek, polihisztori Pegazus-pártolómnak Los A-ba
(valamint Jékely Zoltán emlékének
és Barbra STREISANDnak születésnapján)*

*Esőért esd az erdő – És
záporért tüntet a tikkadt táj*

*És az áprilisi váratlan nyárra
ráfelel felhők búcsujárása*

*Mint **megunt** de tartott szerelemben
Föltámadásra várakozik minden*

*Forró de nyomasztó ez a vágy
És a csontkemény szik és a posvány
is **vízvétre** vár mint tűzre a főnix*

2000. április 24., „Budafoki TARA”

**KETTŐSZÁZNEGYVENHETEDIK
NAP-SUGALLAT**
(Aszályárvaság)

*M. F-nek, polihisztori Pegazus-pártolómnak Los A-ba
(és Homoki Nagy István emlékének szeptember 2-i,
valamint Kemény János emlékének szeptember 5-i születésnapjára)*

*Sejtelemkoronás délután
- szomorú Őszre-lelt **ragyogás** -*

Füvészkert-fogolyként szárnyalok

*mint égi Föld-védő angyalok
Napsugár-rácsok a rabtartók*

***Itt** zöld a zöld bőség a bőség
Nem aláz aszályárva hőség
se növényt se **jövőtlen** embert*

2000. szeptember 3., Füvészkert

HÁROMSZÁZÖTVENEGYEDIK HÁLAÉNEK
(Hálaív-halmok)

Gyönyörű Gyöngyszavúmnak
(valamint Kodály Zoltán és Kós Károly emlékének születésnapján,
és Farkas Ferencnek december 15-i születésnapjára)

Elégni - öntüzem melegét

*- mártíri forróságerejét -
átadni -- **Másokért elégni***

*Lázadni - sorsomat vertarany
venyigés Sorsoddal sújtani
Szerelmed szaváért **lázadni***

*Szeretni - **hálaív**-halmokat
hitálló hegyekké hordani*

létlombos Lelkedig szeretni

*Dalolni - zselléres zsoldárral
térdre roskadással vemhező
humuszú Hazámért dalolni*

1996. december 16., Budapest

**EGYSZÁZHARMINCNEGYEDIK
NAP-SUGALLAT**
(Virág-ária)

*M. F-nek, polihisztori Pegazus-pártolómnak Los A-ba
(valamint a 110 éves Makkai Sándor;
Várkonyi Zoltán emlékének születésnapján,
és az Ó-hegy-i „Segítő Szűz Anya” lengyel-magyar templomnak)*

*Mária Mária Mária
Kisdedek Kezedhez kocódnak*
❄
(Ott álltam szobor-szép-Előtte)

*Mária Mária Mária
Körötted zeng virág-ária*
(**Boldoggá angyallott előttem**)
❄

*Mária Mária Mária
- Lelkemet betöltő ÁHITAT -*

2000. május 13., Kőbánya, Ó-hegy

KETTŐSZÁZTIZEDIK HÁLAÉNEK
(Földrejárás-várás)

Gyönyörű Gyöngyszavúmnak
(és Nyirő József emlékének születésnapján)

Most **hog**y elhagytam álmaim
helyét - a „szent-**buja**” Duna-
bújtatót a ragyogás tékozló
terét a humusszal adakozót -

szürke és porugrató utakra
sodor a **hiány** hóhérkeze

És várom az **áhitott** földrejárást

Mert nem hihetem az **örökös**
árulást - az elvakult **végzetet** -

Mégis -- Mintha hiába taposnám
„a **tűrés** a **tiltás**” vadcsapásait
csak a **gazdátlan gaz** és gyom
gyülevész magjai sokasodnak

1996. július 28., Budapest

KETTŐSZÁZHARMINCHETEDIK HÁLAÉNEK
(Visszaadás-mítosz)

*Gyönyörű Gyöngyszavúmnak
 (és Olosz Lajos emlékének augusztus 23-i születésnapjára)*

*Árvalányhaj-rengetegben
 selyemlétben hemperegtem*

*Tündököltem **ragyogás**ban
 tüze lettem Nap-Apámnak*

*Hajóm suhant Idő-lassan
 Duna vizét meglábaltam*

*Vonzott a mély kötött kavics
 pőreségem **őspartra** vitt*

***Fénykarjába** vett az Isten
 nincs szeretőm nászom sincsen*

*Veszteségem „visszaadás”
 örökségem **megtagadás***

1996. augusztus 24., Budapest

**HÁROMSZÁZNEGYEDIK
NAP-SUGALLAT**
(Hálaadás-dombvidék)

*M. F-nek, polihisztori Pegazus-pártolómnak Los A-ba
(valamint Bölöni György, André CHÉNIER, Ezra POUND, Ránki György,
Szentmihályiné Szabó Mária (október 31-i), Paul VALÉRY emlékének;
Csernus Mariannak, Hódi Sándornak, Pungor Ernőnek születésnapján)*

Fény-faragta fegyelem a táj

Elúsztak felhőfedőim -- Villám

*ereszti alá eső-esernyőmet
is -- Ballagok **bérelt bűnök** után
HÉT Hegyem a Hálaadás derűs
dombvidéke -- Térdre taszít a Hold*

*Csak szeretni vágyom -- **Tiltva** is teremteni*

*Csak **évelő** akaratként **ösvényleni***

2000. október 30., Nap-hegy

KILENCVENKETEDIK HÁLAÉNEK
(Irgalom-kizöldülés)

*Gyönyörű Gyöngyszavúmnak
(és Szemlér Ferenc emlékének április 3-i születésnapjára)*

*Április ágán a Tél hintál
Gyönyörű pehelynek **suhantál**
nyírfehér mezővér **ragyog Rád***

*Kányaéj-keserven keringél
csillagárny jégvirág -- **Szelid** szél*

*olvasszon tolakvó fagyhalált
zúzvara-zengető patakká
Éledjünk teremtő Tavasszá*

*Szilajon **szabadon** szöktessél
Álmodat áldja a Mindenség*

*Kizöldül egyszer az Irgalom
Gyönyörű Kezedben ringatom
rügyráncú csecsemő-vigaszom*

1996. április 1., Budapest

EGYSZÁZKILENCVENKILENCEDIK HÁLAÉNEK
(Szárnyalás-születés)

*Gyönyörű Gyöngyszavúmnak
 (és Füst Milán, Nagy László,
 valamint Tabéry Géza emlékének születésnapján)*

*Szél szél sziklaszirt-szövetség
 szédület - szárnyalás-születés -*

*Szél szél szikráztató szentség
 szivárványt szóló szorongató szépség*

*Szél szél szökellő-szöktető
 szerelemszigony a szende szívben*

*Szél szél szenvedélyszakadék
 szitokszírom a szenvedő szájon*

*Szél szél szerencseszállató
 szükségszaggató szabadság*

*Szél szél szavakkal szederjes
 számadás - szószáműzetés -*

1996. július 17., Dömsöd, Petőfi-tölgyfa

**ÖTVENHATODIK
NAP-SUGALLAT**
(Maszk-mágia)

*M. F-nek, polihisztori Pegazus-pártolómnak Los A-ba
(valamint Enrico CARUSO, Pierre August RENOIR
Tavaszy Sándor emlékének;
és D. Kovács Júliának születésnapján)*

*Kinek öltözött a Nap és kinek
a Hold -- Most Daldelezőm donog
színeket a **halálra** és a festő
farsangi „fényecsettel” **ÉnekeL***

*Milyen átváltozásra - maszkba
merevedő mágiára - késztet Isten*

*Mert Kelet Amateraszu arany
teraszain fetreng és a nyársra szánt
Nyugat Jézus jajgatására ropja
míg az **elvetéltetett** magzatok fölsorakoznak*

2000. február 25., Szent Imre Kórház, Bp.

HÁROMSZÁZNEGYVENKILENCEDIK HÁLAÉNEK
(Égzokogás-tériszony)

*Gyönyörű Gyöngyszavúmnak
 (és Tompa László emlékének,
 valamint Sapszon Ferencnek születésnapján)*

Hinném az esőt szálazó Időt

*Hinném -- Földoldja Hét Hegyemről
 a KÖD-karolást -- Hogy a nappal
 ne legyen este hogy a délután
 ne az éjszakát szeresse és hogy
 a tisztulás **tocsogó** tériszonyát
 e szüntelen égzokogás sziszegje*

*És mint a meggyűrűzött város
 örök men(N)yasszonyosságom
 várom -- Lenge lelkem fölkomorló
 várrom hol - mint a Hold -
 átsuhan **átüt** átdereng átok
 és villámeres magasztalás*

*Hinném -- Most a **vágy** a vízvarázs*

1996. december 14., Nap-hegy

**EGYSZÁZHATVANNYOLCADIK
NAP-SUGALLAT**
(Reményrögzítő)

*M. F-nek, polihisztori Pegazus-pártolómnak Los A-ba
(és Vita Zsigmond emlékének,
valamint Zsigmond Vilmosnak születésnapján)*

*Szikra-szült szenvedő az Idő
Esőért esd akár az illatát ontó
kitikkadt büszke **hársfafő***

*És minden fölegő **fájdalomba dől***

*Kit **lényegi látásra** szólít sorsa
tomboló tüz erővel tereli
Nap-Isten Havának páragyolcsa*

*hogy a remegő Reményt **rögzítse JÓvá***

2000. június 16., Nap-hegy

**NYOLCADIK
NAP-SUGALLAT
(Ragyogásbörtön)**

*M. F-nek, polihisztori Pegazus-pártolómnak Los A-ba
(és Elvis PRESLEY és Wass Albert emlékének születésnapján)*

*Fényfehér homokeső ez
vagy a dér puha **honvágya**
az **éjsötét** táj táguló ölén*

És dúlt-barna ágak is a földre

*És a sárral ébenesedő folyók is
vérvörös alkonyatú delták felé*

*És az **est** korma még feketébb
míg a **Nap-ragyogástól** leroskadó
Éj börtönébe menekül a **Fény***

2000. január 8., Budapest

MEGMARADÁS-MÉCS
(NAP-SUGALLATOK)

**KILENCEDIK
NAP-SUGALLAT**
(*Talizmánteher*)

*M. F-nek, polihisztori Pegazus-pártolómnak Los A-ba
(valamint Bárczy Géza, Karel CAPEK
és Rudnay Gyula emlékének születésnapján)*

*Félek -- „Átmeneti átjáróház” a kor
mint a félkegyelműek várakozása*

*Amikor a törvény megszegése
ünnepelt talizmán - a **bűn**
bekecséről boldogan lepattog
a **bűnhődés** patinája -- **Csalók**
csalétkén hízik a Vízöntő-időszak*

*Félek -- Valaki nyakamra hurkolta
a Huszonegyedik Századot*

2000. január 9., Budapest

**HUSZONÖTÖDIK
NAP-SUGALLAT**
(*Anyanyelv-szülfalu*)

*M. F-nek, polihisztori Pegazus-pártolómnak Los A-ba
(valamint Fekete István, Robert BURNS emlékének;
és Vikidál Gyulának születésnapján)*

*Ez a nyelv az én Nap-szenes
szülfalum - halálíg hiányzó*

*anyaföldem -- Mintha Dömsöd-**apám**
- a holtág-televénnyel hálós
rezgönyárfa-zengéses vízi világ -*

*Mert mesél **beavat** nevel
szó-húrokat bongat e **nyelv***

*Anyanyelvem - Te **maghozó** vemhem*

2000. január 25., Nap-hegy

**NYOLCVANKILENCEDIK
NAP-SUGALLAT**
(Anyanyelv-sokasodás)

*M. F-nek, polihisztori Pegazus-pártolómnak Los A-ba
(valamint Kosztolányi Dezső emlékének;
Köves Istvánnak és Markó Ivánnak születésnapján)*

SZÓba szült szerelem - a vers -

*Anyanyelvem -- **Gyönyörű** eleven
dajkám -- Ne légy se szétszakadt
koszorú se kicsorbult **köszörű**
a lélek óceánján -- „Zsúfolt zenéd”
Teremtés-idegzetű -- Tavaszt és **szent**
sokasodást csobogtass -- Te édes
nedű Te **tánc** -- Te dúdoló derű és láng*

SZÓra feszült kereszt - a vers -

2000. március 29., Budapest

**KILENCVENKETTEDIK
NAP-SUGALLAT**
(Szeretetbölcső)

*M. F-nek, polihisztori Pegazus-pártolómnak Los A-ba
(valamint Csukás Istvánnak, Papp Tibornak
és Szántai Lajosnak születésnapján)*

*Mondatok gondolatok apró
tülekvő-teremtő sejtje - a szó -*
✱

*Anyanyelvemet vajon mily
létezés köti hogy szavak
áldásbő ágboga szövi*

*Mint szeretetbölcsős csecsemők
halhatatlan bátor és konok*

Nemzetegésszé így nagyobbodott

2000. április 2., „Budafoki TARA”

**HÁROMSZÁZNEGYVENEGYEDIK
NAP-SUGALLAT**
(*IMA-rengeteg*)

*M. F-nek, polihisztóri Pegazus-pártolómnak Los A-ba
(valamint a 270 éves Jelky András emlékének
és Lázár Ádámnak születésnapján)*

*IMA-rengetegben álltam
FÖLDemért Égig kiabáltam
✱*

Megindult bennem minden ŐS

*„menteni mi még menthető”
gyógyfű-gyönyörbe rejtve ŐT*

Fényölén mocsok ha gyullad

*záporos szép szavak hullnak
mesélő vigasznak - múltnak -*

2000. december 6., Budapest

**EGYSZÁZHUSZONKILENCEDIK
NAP-SUGALLAT**
(Földgolyó-oltár)

*M. F-nek, polihisztori Pegazus-pártolómnak Los A-ba
(valamint Sir David Frederick ATTENBOROUGH,
Roberto ROSSELLINI és Székely Mihály emlékének születésnapján)*

***Hajnallal hatalmas
harmattal harangos
„házaló hitem”***

***Földgolyóm - ékszerem -
mirtuszként viszem***

Oltárnak szentelem

***Fölragyog reményem
védtelent ha védek***

2000. május 8., Budapest

**HARMINCNEGYEDIK
NAP-SUGALLAT**
(Küldetés koszorú)

*M. F-nek, polihisztori Pegazus-pártolómnak Los A-ba
(valamint Simone WEIL emlékének,
valamint a 70 éves Csoóri Sándornak születésnapján)*

*Most záporra zendít a Jégbontó
Hava -- Te vagy a Szolgálat teremő szava
az Elhallgattatottak **Panaszfala***

*Mert a **koszorús** küldetés é(r)ve ez
és végtelen küzdelem a Végeken*

*(ahogy a **hetven** év a Hét hegyen)*

*Acsaroghat a **kufársereg** -- Érted esd
Érted perel a kisémmizett Haza*

2000. február 3., Nap-hegy

EGYSZÁZKETTEDIK
NAP-SUGALLAT
(Versvarázslók)

*M. F-nek, polihisztori Pegazus-pártolómnak Los A-ba
 (valamint a „95 éves” József Attila és a „százéves” Márai Sándor
 emlékének születésnapján)*

Mert a születés a halálból

*Árva lett a szó -- Lekuporog
 az Esthez mint a mályvarőt
 Nap-lemente a hegyekhez*

Mert a halál a születésből

*A vissza-nem-fordulók ijesztő
 ideje ez -- A babonás **bilincssé**
 Mert aki **versvarázsló** soha többé
 nem hagyja el a Betűk Börtönét*

2000. április 11., Nap-hegy

**EGYSZÁZKILENCVENÖTÖDIK
NAP-SUGALLAT**
(*Tanítvány-tanmese*)

*M. F-nek, polihisztori Pegazus-pártolómnak Los A-ba
(valamint Carlo BERGONZI, Dankó Pista, Gálffy Mózes,
Nagy Katalin emlékének; Cs. Tóth Jánosnak, El Kazovszkijnak,
Rubik Ernőnek és Szabados Györgynek születésnapján)*

*Csak az **időtlen** (patak)zene az enyém*

*Néha jobb **tanítványt** találni
mint **szégyelt szeretőnek** alázni
a leghűségesebb és „**Legnagyobb Lelket**”*

*De **Fényfohász** zeng és „betölt az **Áhítat**”*

***Kockát farag kövekből a Semmi**
hogy átléphessük a Mindent hogy
a **lemondás Mesterei a Megtartás**
tanítványaival Istenként találkozhatnak*

2000. július 13., Parádfürdő

**EGYSZÁZHARMINCKILENCEDIK
NAP-SUGALLAT**
(Csillagseb)

*M. F-nek, polihisztori Pegazus-pártolómnak Los A-ba
(valamint Mészöly Géza, Páskándi Géza emlékének;
és Lászlóffy Aladárnak születésnapján)*

*Telihold terelt tanúnak
sámános alvó gyanúnak
föltámadásra*

Kereshet kopó halálíg

*Szavakat szültem **vezérnek**
cselekvő **csöndhű** cselédnek
megmaradásra*

Ragyogtat csillag - sebéig -

2000. május 18., Nap-hegy

**KETTŐSZÁZHETEDIK
NAP-SUGALLAT
(HumuszHArANGok)**

*M. F-nek, polihisztori Pegazus-pártolómnak Los A-ba
(és Baka István emlékének születésnapjára)*

*Hétpróbás hegyi halmon
Titokra lebben **arcom**
Vértjére vérző Dalnok
rám rejt **honi rangom**
- **elűzött ÉGI hangom** -*

*Hét-szófás hegyi hanton
siratóasszony-**hangok**
- **humuszHArANGok** -- **HArcod***

sírig-hű** végső **hArcom

2000. július 25., „Budafoki TARA”

**KETTŐSZÁZHUSZONKETTEDIK
NAP-SUGALLAT**
(Betűbárányolás)

*M. F-nek, polihisztori Pegazus-pártolómnak Los A-ba
(a 205 éves Dukai Takách Judit és Ratkó József emlékének;
valamint Faragó Laurának és Kemenczky Juditnak születésnapján)*

*Életem „Félkenyér csillaga”
Kisedért konduló hitharang*

*Szavak betűk **bárán**ya voltál
ocsúval sosem tolakodtál
Fölnevelted táltos-ős Néped
mart Magyarország-medencében
Pöröltél **pásztori** haraggal
VÉRt voltál **tANYÁ**nak parasztnak*

*Nincstelenségben is **nemzetes**
„Nap-futóm” - minden es mítoszom -*

2000. augusztus 9., Nap-hegy

**KETTŐSZÁZHETVENÖTÖDIK
NAP-SUGALLAT**
(*Versagancs-bárd*)

*M. F-nek, polihisztori Pegazus-pártolómnak Los A-ba
(valamint Pinczési Judit emlékének;
és Bari Károlynak születésnapjára)*

***Bükk aranyán izzó Igében
fölmagasodtál Mítosz-Időbe***

veretes Égnek

***Szavak szerelmén szöktél szárba
lettél versagancs hulló bárdja***

- hazátlan árva -

***Tűz taraján termő Imákkal
vezess bűnömig - VERSbő vágyra -***

2000. október 1., Fűvészkert

EGYSZÁZÖTVENHATODIK
NAP-SUGALLAT
(Trianon-nagyárva)

*M. F-nek, polihisztori Pegazus-pártolómnak Los A-ba
 (valamint Harag György emlékének;
 Béres Ilonának és Halmos Bélának születésnapján)*

Bíborfekete kokárda

Hazám halálos hozsánna
Határ-határtalanságra
ítélt Trianon-nagyárva

- bomló bekecses bocsánat -

*Csitít a csönd is -- **Koszorús***
Kálvária-hegy Mária
álma -- Kezében szomorú
*országom - **élő** vádirat -*

2000. június 4., A „történelmi”
 Magyarország közepén, ZEBEGÉNYBEN

**KETTŐSZÁZTIZENÖTÖDIK
NAP-SUGALLAT**
(Gyógyfü-**fénycirmolás**)

*M. F-nek, polihisztori Pegazus-pártolómnak Los A-ba
(valamint Agárdi Gábornak, Béky Lászlónak,
Farkas Bertalannak és Maár Gyulának születésnapján)*

*Amíg csak élek tanulni - tudni -
akarom ezt a tájat - Hazámat -*

*Terelne átváltozásom is **igazabb**
Időbe de **küldetésem** a JÓSÁG
az ÓVÁS visszavonhatatlan vágya*

*Gyógyfüvek **fénycirmolása** altat
- éltet - és mintha minden erdő
királynője lennék elemjárul csalán
zsurló szagos müge kéklő katáng*

2000. augusztus 2., „Budafoki TARA”

**KILENCVENHETEDIK
NAP-SUGALLAT**
(Oltalomország)

*M. F-nek, polihisztori Pegazus-pártolómnak Los A-ba
(valamint Klapka György és Ybl Miklós emlékének;
Eperjes Máriának és Keczely Gabriellának születésnapján)*

Templom ez az Oltalomország

*Köröltára a kincses Kárpát-karéj
és a Duna **hála**-hullámszőnyegén
vonul özönlik a tarka lét*

*És a Nép -- Ez az **Istent is megteremtő***

*Mégis - mintha rejtező **bűnös** lenne
Balsorsa bélyegét - a **széthúzást** -
lebontott téglaként hordja szerte*

2000. április 6., Nap-hegy

**HÁROMSZÁZHUSZONNYOLCADIK
NAP-SUGALLAT**
(Megmaradás-mécs)

*M. F-nek, polihisztori Pegazus-pártolómnak Los A-ba
(valamint a 65 éves Töröcsik Marinak
és a 45 éves Szakály Sándornak születésnapján)*

*Amikor a Történelem-tenger
tizedelő tajtékhada se tüntethet
el egy **életre-nemzett** nemzetet
megmaradás-mécsre lobban a Lét*

*És **világol** -- Megalkuvásra gyászra
de újszülött barikás bizakodásra
Mert bízni kell - **népfogytiglanul** -*

*Kincsköves „KÁRPÁT-ÖL” körhinta
keringéltet **kegyelemben kínban***

2000. november 23., Nap-hegy

SZÓSZÜLETÉS-LEGENDA

„SZÓSZÜLETÉS-LEGENDA”

(OKM & ASZ - Anyanyelvi pályázat 2008.; II. Az anyanyelv az én életemben)

Mottó: „Sohasem porladok el
versek oltárába szöktem”

(Pinczési Judit)

Nem tudom, mikor ragadott igazán magával anyanyelvem! Talán akkor, amikor az általános iskolai magyar tanárom, aki mindig a magyar nyelv nyelvtani részét tanította és kérte számon erősebben, megdicsért egy rövid, de tömör fogalmazásért?! Pedig csak sanyarú, kőpadlós szoba-konyhánk gyér és szűkös tárgyait írtam le, jellemeztem dúsan a kisdíák, a gyermek szemével, azzal a gyermekével, aki már akkor mindenre kíváncsi volt, minden érdekelte.

Később pedig, amikor a szegény gyermek álma beteljesült, mert fölvetették a gimnáziumba is, megint átéltem ezt, mert az ottani magyar tanár, aki ugyan sokszor éreztette az f-betűvel [fizikai dolgozó gyermeke!] jelölt (kirekesztett?!) diákokkal, hogy „semmit sem érnek”, de a magyar irodalomra helyezte a hangsúlyt. Úgy a 3. év vége felé ledorongolta osztályát: „Ha a Polgárék cicusa ilyen fogalmazást tudott írni, akkor ti miért nem?!”. Hogy fölolvasta-e nekik vagy sem, már harminc év távlatából nem emlékszem, csak gondolom, hisz akkor mihez is viszonyíthatott volna ama nagyra becsült osztály! Csak arra emlékszem, hogy a „nagyszerű” dicséret valójában mélyen megbántott, viszont végre hajlandó volt legalább 4-es záró jegyet adni év végén magyarból az a tanárnő, akire élete végéig FÖL TUDTAM NÉZNI!

A verseket nem szerettem először! Ha éreztem is bennük a lüktetést, a számomra fontos zenét, zeneiséget, vagy túl könnyedek voltak, vagy túl kimódoltak, ha pl. rímfaragássá váltak. Amikor aztán rajongva szeretett tanárnőmnnek „bizonyítani” akartam, az akkor divatosá váló, egyfajta önsiralmas szabad versekkel próbáltam „üzenni”, hogy én igenis alkalmas vagyok az ő elismerésére, sőt, komoly könyvtárba járóként nem a „rendes” könyveket olvastam egy-egy szünetben hevesen, hanem úgy járkáltam a folyosókon egy-egy Rejtő-könyvvel, mintha csakis az a műfaj érdekelne, amiért nem tudtam megváltoztatni ELŐÍTÉLETÉT!! Az 1975-78. között írt versek persze maguk is modorosak, sokszor kínrímeseek, alapvetően rosszul versbe fűzött olvasásélmények, de már akkor megszerettem a gondolati lírát. „... / Miért élünk?! / Hogy másnak bajt okozunk / és kétségekbe kergessük, / Hogy örökké a megélhetésért vívott / egyenlőtlen harc lelkesítse lelkünk, / Hogy sok értő és érthetetlen ember / semmitmondóságát éljenezzük? / ...” (Polgár Julianna: Miért ...? (1975. július 29.)). Most szinte „koravén” versvéleménynek, azaz verses értekezésnek érzem!

Ahogy a festészetben és egyéb művészetben az impresszionizmust, a színes képiséget, úgy az irodalomban is a Nyugat költőit, és az izgalmas, nyelvileg is különös, modern prózát kezdtem igazán értékelni. József Attilát pedig „első szerelmemnek” neveztem egyik 1983-as versemben. Mégis, Latinovits Zoltán egyik Ady-szavalatának hatására ezt írtam: „Ady hangján szólok / hozzátok emberek, vérek: / Szeretném, ha szeretnétek! / Annyira ne, mint én teszem, / csak egy szemvillanásnyit, / hogy érezzem: / észrevettek! // ... // Nem a test, nem a lélek / dörgi a szeretet után / epedő szót, hanem az Én! / Nem elég az önimádat, / az ösztönösen bennünk él! / Szeretet kell: társas!” (Polgár Julianna: Latinovits Zoltánnal egyetértve (1976. augusztus 23.)).

Mindezt ugyanannak a tanárnőnek köszönhetem, úgy érzem!

Az egyik osztálytársamtól aztán kaptam egy határidőnaplót, amit én tényleges naplóként kezeltem! Eleinte a szokványos tanórai történések leirata lett, melyet tanárain és saját magam vicces, élcelődő (zárójelbe tett) szólásai fűszereztek. Utána egyre bátrabban írtam meg szinte mindenről a véleményemet, és rájöttem, hogy túl erős igazságérzetemnek egyetlen színtere a napló, mert ott a végletekig őszinte lehetek (ahogy más is!)! Ezt az első naplót többször megszakítottam időhiány miatt, néha egy-egy vers(ezet!) került egy-egy újrakezdés közé, majd a végére írtam be az akkor jónak, ma már kevésbé jónak érzett, utólag is javított verseket/versezeteket (az előbbi két idézet ebből az időszakból való).

Valahogy így kezdi mindenki, aki tollat, ma már írógépet, számítógépet mer ragadni, hogy gondolatait, érzéseit formába öntse. Verseim és naplóim száma igencsak megnövekedett, és mindezt a magyar nyelv csodája adta nekem. Ma már tudom, hogy több száz naplómban erős elmélkedési vágyamat, a versekben pedig a magyar nyelv hihetetlen sokszínűségét, egyedi zeneiségét, hajlékonyságát, játékosságát (igen erős logikai késztetését) éltem és élem meg a mai napig: „Gyönyörű / maga a szó gyönyörű”.

Amikor a Központi Fizikai Kutató Intézet Könyvtár és Kiadói Osztályára kerültem, hirtelen szinte minden, főként európai nyelvvel foglalkoznom kellett, így szinte akaratlanul egyfajta nyelv-összehasonlítóvá váltam! Az orosz, az olasz és a francia zeneisége megragadott ugyan, de a magyar nyelvhez nem tudtam hasonlítani! Az angol és német nyelvet iskolában és egyéb tanfolyamokon is tanultam, és bár angolból igen nagy a passzív szókinccsem, hiszen egy-egy korrektúrát is rám bízta (fizikai szaknyelv!), a germán nyelveket ridegnek, főleg zenéjükben nehézkesnek, kellemetlen hangzásúnak éreztem. Persze, Goethe versei kivételek, viszont az angol nyelv szleng-dzsungellé vált, még kiejtése is fölismerhetetlen sokszor! De magamtól tanulmányoztam kis népek „kis nyelvét” is, főként a zeneiséget, a hangzást akarván „tudni”. A holland, a svéd, a dán nyelv egyenesen riasztó volt kiejtésében (eredeti filmek esetén ez kiválóan hallható!), egyedül a finn nyelv

vonzott, de nem a finn-ugor elmélet miatt, hiszen a zeneiség megint megmutatta, hogy egy-egy ejtésbeli, esetleg alakisági egyezést leszámítva nagyon különbözik a magyartól! És a különböző szláv nyelveknél is mindig éreztem, hogy nem orosz a „lényegük”, viszont a sok azonos szóalak kisebb orosz nyelvtudással bármelyik szláv nyelv területén segítség!

Szintén sokat köszönhettem Vass Lajos zeneszerzőnek, aki a Vasas Művészegyüttes karnagya és kórusvezetője volt. Nemcsak azért, mert csodálatos nyelvezettel, szinte mondai titokzatossággal beszélt az eléneklendő művekről, hanem azért, mert arra törekedett, hogy minden kisebb vagy nagyobb nép nyelvén meg-megtanuljunk egy-egy sajátos kórusművet. Így ismertem meg pl. a grúz nyelv különösségét, hogy akár négy-öt mássalhangzó is „kimondható”, „kiénekelhető”, még ha nehézségek árán is!

Ekkor fogalmaztam meg magamban igazán, hogy egyedül a magyar nyelv „tesz eleget” a hangzói egyenrangúságnak, hiszen bármelyik nyelv hajlékonysága, érthetősége, könnyed beszélhetősége ezen az isteni arányon múlik, ez a nyelvészet, a nyelv zsinórmértéke! Leírom ezt akkor is, ha egy hivatásos nyelvész ezt jobban tudja, vagy nem ismeri el, és vitába szállna velem! De örömmel fogom venni, ha egyszer elismerik „ráérzéses, benső” tudásomat!

1983-ban aztán hatalmas és megrendítő élményben volt részem. Minden nap írtam verset, egy-egy nap többet is, és persze, naplót is! A több száz verset A folyamat pillanatai címmel illetem, mert hiszen ezt történt, és ebből a versözönből jelentettek meg a legtöbbet már abban az évben is, de később is!

Ezután még négyszer éltem át a mindennapos versírás kegyelmét, megalkotva így a 366. JELeT, a 366. LÉNYEGet, a 366. HÁLAÉNEKet, majd a 366. NAP-SUGALLATot. Míg az első kettő a gondolati líra jegyében fogant, és ezért nyelvezetében egyszerűbb szavú, szikár, a másik kettőben két, úgy vélem, nyelvészeti és költészeti újítást is fölfedeztem magamnál utólag. Már nem elégedtem meg két szó összevonásával, hiszen akkor csak ismételni tudom elődeimet, hanem akarva-akaratlanul egyre inkább többszörös szóösszetétellel éltem, ami katartikus nyelvészeti élményt nyújtott és nyújt számomra! Szinte már nem is írtam, hanem szavakkal festettem a verset! Ilyen fénylőn egyesült bennem a haza és a nyelv (lásd: 30., 33. HÁLAÉNEK)! Legszebbnek és legkülönösebbnek vélt, többes szóösszetétel csak verscím szintjén pl. a következő: „Gyógyfű-fénycirmolás”, „Megmaradás-mécs” (itt látható a másik csodás nyelvi játék, hogy tartalmas szavakkal, szóösszetételekkel alliterálok, egyes verseim csakis azonos betűkezdetű szóból állnak a 366. LÉNYEG nagy-versciklusban!); aztán: „Versagancs-bárd” (Bari Károly költőtársam isteni jelzője!), „Honvagy-horogív” STB.!

A másik magára a formára vonatkozik. Mivel ebből egy négy oldalas tanulmányt írtam egy NKA-s pályázatra, itt csak a rövidített lényegét idézném önéletrajzomból: „1996-ban megírtam a 366 HÁLAÉNEK című nagy-

versciklust, amelynek jellegzetessége, hogy a 17 vagy 18 sorból álló versek egy részénél különböző szakaszolással éltem, megalkotva így a POLGÁR-STRÓFÁK (variációs) rendszerét, amely mind magyaros, mind időmértékes, mind szabad verses formában használható. Alaptípusai: középpontosan felezős, párhuzamosan felezős, középpontosan és párhuzamosan felezős, emelkedő és ereszkedő sorszámú versszakos; valamint a fenti, öt alaptípus egy-, két-, három-, négy- stb.-soros csattanóval indított vagy zárt Polgár-strófái. Ez a SZAKASZOLÁSI mód minden verssor-számnál alkalmazható, és mert rímkészlettel és verssor-hosszúság-variációval (főként képverseknél) is használható, ezért igen nagy a variációs lehetőség. Így TÖBBEZER szakaszolási versforma létrehozásával járultam hozzá a hazai és a nemzetközi (vers)irodalomhoz!” (lásd: 47.,129. HÁLAÉNEK; 89.,145. NAP-SUGALLAT [A 366. NAP-SUGALLAT a 11 és 12 sorból álló variáció „csekély” példája]).

Bár azt írtam, hogy két saját újítást vettem észre magamnál, ez főként a versbeli nyelvezet formai és hangzó részére vonatkozott. De meg kell említenem még kettő, vélhetően saját ill. sajátos észlelést is, amely szintén azt bizonyítja, hogy a magyar nyelv teljesen egyedülálló a nyelvek tengerében! Népünkre sokszor mondják, hogy bús, hogy komor, vagy együtt, hogy búskomor. Mégis a legtalálékonyabb, legszemfülesebb humor talán csak magyar nyelven hangzik el, vagy LÁTSZIK! Ez a megállapítás szójáték-rendszerünk hatalmas erődjére vonatkozik, amely ma a falfirkák özönében is jól kimutatható. Már nemcsak a színpadon fellépő humoristákon nevethetünk, hanem az átlagember (átlagdiák) iróniáján is! Egy-egy képversemnél, vagy amikor még gépeltem ezeket, minden többes értelmezést, amelyet „sas szemmel” megláttam, ki is használtam. A gépelt változatoknál ugyanis minden egyes betűt én gépeltem és variáltam, az alap számítógépes tudás viszont sok alá- és fölé rendelést nem tesz lehetővé, csak ha ún. generált programokkal dolgozik valaki, az viszont már nem biztos, hogy „művészet”, hiszen egy gombnyomásra bármilyen alakzat kirajzolódik: inkább a gép és a rendszer érdeme az „alkotás”!

EMBERLÁTÓ című képversemben a LÁTÓ szó összes lehetséges és a témával összeegyeztethető igekötős változatát „(ki)használtam”, hisz a soproni Károly-kilátó adta az ötletet, és ebből lett egy társadalombíró vizuális nyelvezet (pl.: „kilátó”, „belátó”, „lelátó” stb.)! És ez csak töredékpélda volt, hiszen sokan ismerik azokat a szójátékokat is, amikor pl. betűbetoldás vagy szóösszevonás a komoly játék.

Ennél nagyobb játékot véltem fölfedezni, majd igen merész következtetést mertem levonni abból az érdekes tényből is, amit így fogalmaztam meg: a magyar nyelv belső magyarázó nyelvvel rendelkezik!! Ennek a megállapításnak tipikus alapszava a PILLANAT. Sokunk kedves emléke szerintem, amikor az iskolában szóépítés vagy „szócsökkentés” (valójában szógyök-keresés!) volt a játék, mert már ez is rejt belső magyarázatot, pl. nyanya, amiben megtaláljuk, hogy anya. Túl egyszerűnek tűnik tán ez a példa, pedig amint magyarázni

kezdjük, rájöhetünk, hogy semmi mást nem takar a játékosabb (netán sértőbb!) szó, mint azt, hogy az anya megöregedett, és nyanya „lett” belőle! Ugyanez egy kicsit másképp látható a pillanat szóban, hiszen az alapszó mindkét betűvégét elhagyjuk egy kicsit, és tagoljuk is a betűket, és azonnal megkapjuk a pillanat szó egyfajta magyarázatát: Illan a pillanatot!! Az előző példa ugyanis, kicsit másképpen, de akár egy-egy (de nem tömegesen, mint a magyarban!!) angol vagy más idegen nyelvű szónál is tetten érhető, pl. bright = b + right, és biztos lehet játékos magyarázatot is hozzáfűzni. De filozofikus, nyelvészeti, ok-okozati összefüggést csak magyar szavaknál találtam!

Ennek szintén egytagú (egy szógyökű) példája maga a nyelv szó! NyELV, azaz „Elvem a nyelvem, nyelvem az elvem!”. Eltekintve a játékoságtól, ennyit rejt: aki nem tanulja meg, ill. nem tudja megtanulni anyanyelvét, az az ELVont, tehát értelmező gondolkodást sem fogja tudni elsajátítani (de magát a nyelvtant sem!)! Ezért létkérdés az ANYANYELV léte és tudása! A **337. HÁLAÉNEK**ben ez a komoly „szójáték” anyanyelv-féltéssel párosul (!), a **94. NAP-SUGALLAT** képvers pedig szinte logikai játékká változik, mivel a magyar nyelv a leglogikusabb nyelv!

Hogy ne tűnjék „magyarkodásnak” állításom, néhány külföldi és magyar ember véleményét adnám közre, hogy a magyar nyelv szépségéről és ősiségéről is szóljak. Nyelvünk egyedülálló nagyszerűségét, ősiségét ugyanis többen ismerik és elismerik, mi több, van, aki a magyar nyelv Kárpát-medence-i, ősi volta mellett is kiáll!

Ove Berglund, svéd orvos és műfordító: „Ma már, hogy van fogalmam a nyelv struktúrájáról, az a véleményem: a magyar nyelv az emberi logika csúcsterméke.” (Magyar Nemzet; 2003., XII., 2., 5. o.);

Teller Ede, magyar származású atomfizikus halála előtt pár évvel ezt mondta Pakson: „...Új jeles felfedezésem, miszerint egy nyelv van, s az a magyar.” (Mai Nap; Budapest, 1991., 9.);

Neumann János, magyar származású, amerikai matematikus is azért tudta megalkotni a számítógépet és egyéb, számítógéppel kapcsolatos rendszereket, mert a magyar nyelv maga is a kettes számrendszeren alapul, és a matematikai logika legerősebb nyelvi formája! Genetikai eredményekből már tudjuk: teljes joggal.

De ne csak a nyelvünket, hanem annak teremtő erejét éltető véleményekre is figyeljünk: Isaac Asimov, sci-fi író: „Az a szóbeszéd járja Amerikában, hogy két intelligens faj létezik a földön: emberek és magyarok.”

Teller Ede, magyar származású atomfizikus a legtöbb matematikus tanítványának azt javasolta, hogy tanuljon meg magyarul, mert a matematikai logika csak a magyar nyelv tudásán és értésén keresztül sajátítható el igazán (Kiss Dénes - nyelvész, költő, író)!

A magyar anyanyelvű, nagy matematikusok is többször vallották: „Hja, magyar anyanyelvvel könnyű nagy matematikusnak lenni!” (VARGA CSABA: Mire lehet büszke a magyar (részlet));

A magyar nyelv szépségéről sokat lehetne beszélni, hiszen nem csak Európában számít egyedülállónak. Az angolok például már nem értik Shakespeare 1600-as évek körül íródott műveit, azok eredeti nyelvezetét „óangolnak” nevezik. Érdekes belegondolni, hogy az azóta eltelt majd' 400 évben mennyit változott a nyelvük. Velük ellentétben azonban mi, magyarok, a mai napig megértjük pl. az Ómagyar Mária Siralom 1300-as évekbeli hangzását.

De hogy ne csak az elfogultság hangja szóljon, nézzük meg, mit mondanak a külföldiek a magyar nyelvről! Néhány idézet:

Grimm Jakab, meseíró (XIX. század), aki egyben az első német tudományos nyelvtan megalkotója is: „A magyar nyelv logikus és tökéletes felépítése felülmúl minden más nyelvet.”;

N. Erbersberg, bécsi tudós (XIX. század): „Olyan a magyar nyelv szerkezete, mintha nyelvészek gyülekezete alkotta volna, hogy meglegyen benne minden szabályosság, tömörség, összhang és világosság.”;

George Bernard Shaw, drámaíró (az amerikai CBC-nek adott interjújában sokkal bővebben kifejtve) mondta: „Bátran kijelenthetem, hogy miután évekig tanulmányoztam a magyar nyelvet, meggyőződésemmé vált: ha a magyar lett volna az anyanyelvem, életművem sokkal értékesebb lehetett volna. Egyszerűen azért, mert ezen a különös, ősi erőttől duzzadó nyelven sokszorta pontosabban lehet leírni a parányi különbségeket, az érzelmek titkos rezdüléseit.”;

Grover S. Krantz, amerikai kutató: „A magyar nyelv ősisége Magyarországon (...) meglepő: úgy találom, hogy átmeneti kőkori nyelv, megelőzte az újkőkor kezdetét (...) az összes, helyben maradó nyelv közül a magyar a legrégebbi.”;

És akkor nézzük meg a MAGYAR szót! A már említett hangzó-egyenrangúság szabályos aránya itt is tetten érhető, így azonnal kirajzolódnak az önállóan is használt, magyar szavak! MA, MAG, AGY, AGYAR, egyes nyelvészek szerint az AR = ÚR-ral pl. Kárpátalján (lásd másik, nemzetközibb megnevezésünket: UNGAR, az UNG ura). Mivel a magyar nyelv másik nagy érdekessége a hangzováltásos szóalak-egyezés (más értelemmel, természetesen), nem hagyhatom ki MEGYER szavunkat sem. MEGY, MEGYE, EGY (most eltekintek attól, hogy az összes változatot „elemezzem” a különböző népektől, hiszen a magyar szónak több alakja ismert pl. régi térképeken (magiar, magjari stb.)). Látható: minden az ELSŐSÉGRE utal!!

És ebből vontam le azt a következtetést, hogy a belső magyarzó nyelv választ ad arra, is hogy hogyan keletkezett a nyelv, a magyar nyelv biztosan! Az

emlegetett szógyök-rendszer, tehát amikor „sejtszintig”, szótag-elemig játszom el a „szócsökkentést”, nem más, mint visszajutás az alapszóhoz, a szógyökhöz is, és ebből azonnal következtetni lehet a szóépülés folyamatára is. Az utóbbi csak részleges tudás lehet, hiszen elő- és utótag esetén nehéz eldönteni a sorrendiséget a szavak születésénél (lásd: a szor-szer-ször hármast!), ill. egyfajta egyidejűséget is tudomásul kell venni.

Az eddigi négy témát folyamatosan és folytonosan át- meg átszövi a nyelvi zeneiség kérdése bennem és így írásaimban, főleg verseimben. Mindennek az alapja a már emlegetett, mert nagyon fontos matematika. A zenében és a versben (de sokszor a prózában is, pl. Tamási Áron gyönyörűen lüktető nyelvezete!) ez a RITMUS. Sokszor érzem, hogy áldott átfedés kell legyen az alkotók között, hiszen egy költő csak akkor tud verset írni, ha ismeri és elismeri a nyelvi zeneiséget, és egy zenész (egy festőművész stb.) is csak akkor tud „lírai” lenni, ha a „kötelező” ritmus tudásán túl a lélek kifinomultságot áhító tartományaira is figyel!

Minthogy magam is „kis” zenész, a magán- és kóruséneklés hosszú évekig a komolyzene egy-egy szeletéhez vitt. És bár szívesen hallgatom az igényesebb, szebb, líraibb könnyű zenét is, igazán a dzsessz és a világzene segített ráébreszteni arra, hogy a magyar nyelv és vers adott ritmusa is e két utóbbi zenei műfaj születésével írható le, illetve kölcsönösség áll fönn. Ez az állítás főleg a szabad vers alakulásánál igaz, mégis ÁHÍTAT-ciklusom egyik képvers-eleme írja le „Üstökös-üzenet”-ként „a költészet lényegét”. Már ami az én tapasztalatom, de a tömör és sokszor filozofikus fogalmazást Pilinszky Jánosnál, Pinczési Juditnál, Hervay Gizellánál stb., a nyelvi találékonyságot, sokszínűséget, többszörös szóösszetételeket, a túlaradó nyelv és szó gyöngyöző zeneiségét Juhász Ferencnél, Nagy Lászlónál, Határ Győzőnél stb. áhítattal meg is lehet figyelni!

Tehát: „A költészet LÉNYEGE a tömény tömörítés és a ráérezett - RÖGTÖNZÖTT - ritmus” (lásd: **melléklet** is!).

Végezetül költői hitvallással zárnam e kisebb értekezést, amelynek szomorú lényege az anyanyelv iránti aggodás. Hiába születik meg bennünk a szó és legendája, hiába zárjuk önnön magunkat boldogan „versbilincs-keserv”-be, ha anyanyelvünkre nem vigyázunk, ha annak roncsolása olyan mértéket ölt továbbra is, mint napjainkban, akkor hiába minden! „Szómágia-máglyá”-ra kerül minden szavunk, és a vers (de a próza is) nem lesz más, „csak vétek” (lásd: **317., 347. HÁLAÉNEK!**)!

Budapest, 2009. február 8.

**XXI. SZÁZADI KESERGŐ A XX. SZÁZADHOZ
(BALLADÁS BORONGÁS A BARIKÁDBAJNOKOKÉRT)**

1956. ötvenedik évfordulójára

*Kikoptatott Ősz -- Madár nem járt e tájon -- Csak akarat
Kigondolt álom -- Aláperdülő emlékezet hol vér ragyog*

*Mert a tűrés igaztalan istrángja szerteostorlott -- Kivérzett
elcsigázott ifjak úgy tántorogtak a megszűnt időben mintha
vándormadarak viharölben -- Ők mégis menve is maradtak*

*Macskakőnek eldobható rangnak -- Ágyútölteléknek -- Omló
vigasztalan vigasznak -- Mert ölnek kik a hatalmukat érzik
elveszőnek -- Mert uralkodni akarnak kik az egyenrangúság
egyetemén örökre elbuktak -- És hiába száanalom és emlékezés*

*Anyák aranykönnye hiába -- Vérlucskos arcú gyermekem -- Ha
gyermek ha ifjú egy nekem -- Zokogásvirágom is százezer anyáé
Százezer visszhangnyi szitoksziromlásé -- Anyák hite is hiába*

***A szegénység a méltóságom -- És hiába a méltatlan átkos árvaság
Ott fogok fényfóhászként magasodni hazám mézgás homlokán***

*Mert ott tündököl százezer anyának százezer gyermeke -- Kik
a korral tüntettek a korért -- Kiknek ugyanúgy a szegénység
volt a szégyene -- Kiknek tudásteteme most az Országház oltára*

*Siratóének vagyok immár -- Jókai-nagyasszony áldott magzata
oda -- És oda megannyi láncfalp-ékszeres ifjú csoda -- Kiknek*

*a szabadság szötte szederjes kínját -- De kinek a léte kell ma
e Trianon-tarolta térbe(') -- A Volt és a Van ugyanaz az Égben*

*Veresednek hullnak a közönylevelek -- Fájdalomerezett csörgő
és csörgedező könnyszemetek -- És temetőkert az egész ország
hol nem lehet soha mentség csak himnuszos végső vigyázzállás*

***Ha száműzetés a sorsom legyen harangos hitem a méltó árvaság
Ott fogok fényfohászként magasodni hazám mézgás homlokán***

*Mária Mária Mária -- Suhogjon szerelmed záloga -- Szellemi
kardunkat add vissza -- Mária Mária Mária -- Temess sírt*

*Ilyen hát a kegyetlenség kalodája -- Ilyen az iszonyat glóriája
És hiába gyönyörű gyász -- Hiába éteri ének -- Harckocsi-habja
van a tengernyi szenvedésnek kárhozat-koloncos esdeklésnek*

*Mikor egy népet hányna kardélre a század -- Ki meri megnyesni
a kivirágzó bitófákat -- Jézus járma kell ide -- És a gügyögő élet
csöpp hite -- Hogy miénk már mindigre a megmaradás-medence
Kárpát-karéjló kenyérünk -- Megdagaszt delelő Tér-Idő-Tenyérünk*

*Világba szétszórt Hazám -- Százfelől figyelő Anyám -- Világdajka
ki dadogva hajtja teremtményeit vissza a Szerelem-szülőföld hóka
hiánydarabjaira -- Összefogás-örömét hinti el az őszre hullt hóba*

***Ha teremtés a küldetésem legyen fogantatásom múltó árvaság
Ott fogok fényfohászként magasodni hazám mézgás homlokán***

2006. május 16., Nap-hegy, Budapest

A POLGÁR-STRÓFÁK VARIÁCIÓS RENDSZERE

(T a n u l m á n y)

(Részlet

***a Nemzeti Kulturális Alapprogram Irodalmi és Könyv Kollégiumának
2000. évre meghirdetett pályázatára írt munkatervemből)***

Mivel már az 1996-os szökőévben írt 366 HÁLAÉNEK is a magyar honfoglalás szakrális és kultikus nyelvezetű tényanyaga, a jelenleg írt 366 NAP-SUGALLAT szinte annak szerves folytatása, függetlenül az évek múlásától. Ezért, akár csak az előző nagy-versciklus, fő jellegében a többes évfordulók – mind események, mind személyek – kitüntetett megünneplését jelenti számomra. Így kezdettől fogva, nem direkt módon – mert a művészet csakis „sugallat” és sejtelem/sejtetés lehet, azaz csakis JEL- ill. jelkép-rendszeren keresztül érvényesülhet (és a mi nyelvünk ez!) – a kettős (egy- és kétezer éves) magyar korfordulóról tudósít, noha Európa-, világ- és Mindenség-gyökerű – az avatott témától függően.

Másik fő jellegzetessége nagy-versciklusaimnak, hogy mindig utal a fő-ajánlottra is, de a közvetlenül megjelölt al-ajánlottra is, illetve alapvetően az én gondom, gondolatom, gondolkodásom tükre minden vers. Ebben az évben pedig tematikussá tettem kezdettől fogva, hogy egyfajta évforduló- és születésnap NAPTÁR is legyen az ez évi nagy mű, ahol mind a magyarságra, mind pedig a rám ható, tisztelhető és áldható nagy (magyar és külföldi) halottakról és élő nagyságról megemlékezem.

[. . .]

Idézem Önéletrajzomból az alap-törvényszerűséget?:

„1996-ban megírtam a 366 HÁLAÉNEK című nagy ciklust, amelynek jellegzetessége, hogy a 17 vagy 18 sorból álló versek egy részénél különböző szakaszolással éltem, megalkotva így a POLGÁR-STRÓFÁK (variációs) rendszerét, amely mind magyaros, mind időmértékes, mind szabad verses formában használható. Alaptípusai: középpontosan felezős, párhuzamosan felezős, középpontosan és párhuzamosan felezős, emelkedő és ereszkedő sorszámú versszakos; valamint a fenti, öt alaptípus egy-, két-, három-, négy- stb.-soros csattanóval indított vagy zárt Polgár-strófái.

Ez a SZAKASZOLÁSI mód minden verssor-számnál alkalmazható, és mert rímkészlettel és verssor-hosszúság variációval (főként képverseknél) is használható, ezért igen nagy a variációs lehetőség. Így TÖBBEZER szakaszolási versforma létrehozásával járultam hozzá a hazai és a nemzetközi (vers)irodalomhoz!”

Minthogy jómagam inkább szabad verseket írtam eddig, a magyar nyelv hagyománya, „ösisége”, hihetetlenül kifinomult zeneisége minden nagy és kiváló elődöt el- és megragadott, viszont a Balassi- és Himfy-strófát leszámítva, a szonethez hasonló (ugyan „nemzetközi” formaeszközzé váló) strófákat, strófaszerkezete(ke)t kevesen hoztak létre. Ady Endre, József Attila stb. ugyan szerencsésen ötvözte a magyaros népi szerkezeteket a nyugatinak mondott időmértékes verseléssel, de ún. önálló strófa-alkotás nem alakult ki koronás költészetük ideje alatt. A mai napig húzódó „költészeti kísérletek” se strófa-építésre irányultak, hanem a versformák teljes fölrúgására, legrosszabb esetben szétzüllesztésére, kigúnyolására; mintegy a költészeti SZABADOSSÁGOT téve meg „mértéknek”, noha az állandóan föllelhető „botló ritmusokat”, „költői szabadságnak” nevezni ugyanúgy etikai vétség szememben, mint az előbbi! Hiszen a szabadvers valójában ösztönösen megsejtett - a költőben élő-pulzáló -, „ráérezett és rögtönzött ritmus” (jó értelemben vett költészeti IMPROVIZÁCIÓ!), melyre rásejdel, ráépül a gondolatgazdag, mondanivalóval vemhes szövegfűzér.

Noha leírtam, „időmértékes versként” is alkalmazható strófa- ill. szakaszolási rendszerem, az előbbieken már említett, sajátos magyar zeneiség valójában nem, ill. Berzsenyi-féle tudással (!!) „engedélyezi”. Maga Petőfi elismerte, hogy az időmértékesség a magyar nyelvre nem illeszkedik (lásd pl. a híresen rosszul szavalt, mert csak rosszul szavalható (!) Szeptember végén című versét). És ezt talán én írom/állítom először: azért nem, mert a magyar nyelv előhangsúlyos, tehát épp az ellenpontja annak a zeneiségnek és/vagy ritmusvilágnak, amin pl. a latin- vagy a germán-nyelvcsalád alapul! Talán ezért éreztem rá ösztönösen arra, hogy amennyiben nem „szótag-ritmusra” korlátozódik a „költői szabadság”, hanem gondolategységekre (vagyis kb. 1 verssorra), akkor a „kényszerszabadság” oldódik. Megmarad a formagazdagság, mert állítom, hogy főleg a középpontos szerkezetűek kimondottan szépek és rendezettek strófáimnál, ugyanakkor nincs ritmusrontás, nyelvtördelés, viszont hallatlanul nagy a változatosság, és teljességgel a szonettéhez hasonló „zárt fegyelmet” kíván a viszonylagos „szabadság” mellett is! (Talán nem véletlen, hogy az enyémhez hasonló, egy-két, de részben vagy egészen más jellegű szakaszolást csak Utassy Józsefnél találtam, aki a hagyományos magyaros verselést se „középkölés fokon” míveli - azaz, nem külföldi költőnél! [de rendszerbe - variációs rendszerbe! - úgy tudom, ő se foglalta „kísérleteit”]). ...”

*Hozzáteszem azonban azt még, hogy a magyar költészet hatalmas formai találékonysága, melyet pl. Weöres Sándornál láthatunk igazán, de metrizálási szinten leginkább, föllelhető szinte mindenkinél egy-egy felezős vagy párhuzamos változatú vers, pl. Szabó Lőrinc: *Harc az ünnepért* című verse épp, vagy Pinczési Judit egyik virágének-szerű verse, illetve minden olyan „hamis szonett”, amely a versformát magát „variálja” [de rendszerbe foglalás, és annak leírása nem történt meg eddig!].*

Összefoglalva e kisesszévé lett elgondolkodást, állíthatom újra, hogy többször is átnézve a különböző, verstannal foglalkozó könyveket, irodalmi lexikonokat, nem találtam az általam szakaszolt verselési formákra, még ha az alapszakaszolás „elfogadása”

„hagyomány” (ill. „hagyományos”) (az azonos versszakokból álló formák ezek).

[...].

A jelenleg is készülő 366 NAP-SUGALLAT 11- és 12-soros Polgár-strófákból áll. A variációs lehetőségből következően kb. 30-40 forma közül választhatok, ami azt jelenti, hogy egy-egy hónapban minden nap más és más strófát használhatok, ráadásul utólagosan észrevettem néhány képvers-alakzatot is, és azóta tudatosan alkalmazom „térlátásomat” is, akaratlanul emelve ezzel mind a variációk így is elég nagy számát, mind pedig a forma és tartalom különös egységét!

CSÍKSOMLYÓI CSÖNDES IMÁDSÁG

*(a mindenkor és 2001. szeptember 11-én ártatlanul-értelmetlenül
meghaltakért)*

„KÖNYÖRÖGJ ÉRETTÜNK”

*Babba Mária
SZÉP Szent Mária*

*Zokogás zápora
öntözi a földet
Fájdalom sátora
gyűjti be a könnyet*

*Babba Mária
Babba Mária*

*Hullik füre-fára
„Világ virágára”
IMÁDSÁGos gyolcsra*

*Babba Mária
Kisded-áhitat*

*Torony ha toronylik
Torony ha leomlik*

*Háborút lohasztasz
SZENT BÉKÉT marasztasz*

*Babba Mária
Babba Mária*

*Torony ha szétporlik
Háborút hamvasít
Torony ha magaslik
SZENT BÉKÉT szétporít*

*Babba Mária
Szép SZŰZ Mária*

*Hinti fűre-fára
„Világ virágára”
Megbocsátó SZÓval*

*Babba Mária
Babba Mária*

*HÁRSFÁból faragott
fény a Te Orcád
Emberek serege
vándorol Hozzád*

*Babba Mária
Ember-ária*

„KÖNYÖRÜLJ MIRAJTUNK”

E P I L Ó G U S

EGYSZÁZHUSZONKILENCEDIK HÁLAÉNEK (Szószületés-legendá)

Gyönyörű Gyöngyszavúmnak

*Óh én nem tudom hogyan
születik mondatok menhelyén
a SZÓ - e szerelemhírelő sóhaj
száanalom-szénakazlakat szerte-szét
szóró jövőt JELölő fényigás folyam -*

*Csak szüremlik szakad amíg
ÁHITATtal **betölti** a málló papírt*

*Óh én nem tudom miként
forr ki betűk **üst-ezüstjéből**
a SZÓ - e perbe fogható zengés
anyanyelv-nyoszolyán pihegő
párhozópatakzó csodacsengés -*

*Csak csobog **csermelylik** amíg
megejti a **FOHÁSZ**nak **álló** papírt*

1996. május 8., Budapest